

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändring av lagstiftningen om sanering av kreditinstituts verksamhet samt om kreditinstituts likvidation och konkurs

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen, kreditinstitutslagen, lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet samt lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland ändras för att motsvara Europaparlamentets och rådets direktiv av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut.

Endast myndigheterna i ett kreditinstituts hemstat skall ha behörighet att besluta om sanering av kreditinstitutets verksamhet och om dess likvidation och konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På sanering, likvidation och konkurs samt på rättsverkningarna av dessa tillämpas i regel lagen i kreditinstitutets hemstat. I fråga om inledandet av ett förfarande regleras rättsverkningarna beträffande arbetsavtal och anställningsförhållanden, avtal om nyttjanderätt och överlåtelseavtal i fråga om fast egendom, en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, transaktioner som utförs på en reglerad marknad samt bl.a. pågående rättegångar likväl avvikande från denna huvudregel.

Finansinspektionen skall i fråga om beslut som gäller försättande av en finländsk affärsbank, sparbank eller andelsbank eller något annat finländskt kreditinstitut i likvidation el-

ler konkurs informera tillsynsmyndigheterna i de andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där kreditinstitutet har en filial eller där det i övrigt bedriver kreditinstitutsverksamhet. Finansministeriet skall på motsvarande sätt informera om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet och om inledande av ett företagssaneringsförfarande.

Likvidatorn skall informera om beslutet att försätta ett kreditinstitut i likvidation i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där kreditinstitutet har en filial eller där det annars bedriver kreditinstitutsverksamhet. Motsvarande skyldighet har boförvaltaren vid en konkurs, ombudet vid avbrytande av en banks verksamhet och utredaren vid ett saneringsförfarande.

En borgenär som har sitt hemvist eller sitt säte i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall ha rätt att vid ett saneringsförfarande, en likvidation eller en konkurs som gäller ett finländskt kreditinstitut anmäla och bevaka sin fordran också på det officiella språket i den stat där borgenären har sitt hemvist eller sitt säte.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Direktivet om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut	4
2. Lagstiftning	5
2.1. Saneringsåtgärder.....	5
2.2. Likvidationsförfaranden	7
2.2.1. Likvidationsbestämmelser för kreditinstitut som avses i affärsbanks-	
lagen	7
2.2.2. Likvidationsbestämmelser för kreditinstitut som avses i andelsbanks-	
lagen	8
2.2.3. Likvidationsbestämmelser för sparbanker och hypoteksföreningar	9
2.2.4. Konkursbestämmelser för kreditinstitut	9
2.3. Återkallande av koncession på grund av likvidation eller konkurs.....	9
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	10
3.1. Allmänt	10
3.2. Ändringen av affärsbankslagen, andelsbankslagen och sparbanks-	
lagen	10
3.3. Ändringen av kreditinstitutslagen.....	11
3.4. Ändringen av lagen om avbrytande av verksamhet	11
3.5. Ändringen av UKL	12
3.6. Direktivbestämmelser som inte föranleder några ändringar	12
4. Propositionens verkningar	13
5. Beredningen av propositionen	14
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	14
DETALJMOTIVERING.....	14
1. Lagförslag.....	14
1.1. Lag om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	14
6 kap. Likvidation och konkurs.....	14
1.2. Lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	21
9 kap. Likvidation och konkurs.....	21
1.3. Sparbankslagen.....	24
8 kap. Likvidation och konkurs.....	24
1.4. Kreditinstitutslagen	27
1.5. Lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ...	27
5 a kap. Anmälan av beslut inom Europeiska ekonomiska samarbets-	
området	29
1.6. Lag om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i	
Finland	30

2. Ikraftträdande.....	32
LAGFÖRSLAGEN.....	33
om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	33
om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	36
om ändring av sparbankslagen	38
om ändring av 12 § kreditinstitutslagen	41
om ändring av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet	41
om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	43
BILAGA.....	46
PARALLELLTEXTER.....	46
om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	46
om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	48
om ändring av sparbankslagen	50
om ändring av 12 § kreditinstitutslagen	53
om ändring av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet	54
om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	56

ALLMÄN MOTIVERING

1. Direktivet om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut, nedan *rekonstruktions- och likvidationsdirektivet*, föreskrivs om ömsesidigt erkännande i Europeiska unionen (EU) av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller kreditinstitut.

Enligt ingressen till rekonstruktions- och likvidationsdirektivet ingår direktivet i den gemenskapslagstiftningsram som har kommit till stånd genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, nedan *kreditinstitutsdirektivet*. Enligt detta utgör ett kreditinstitut och dess filialer under verksamhetsperioden en enda enhet som står under behöriga myndigheters tillsyn i den stat som utfärdat den auktorisation som gäller inom hela gemenskapen. Det är särskilt olämpligt att bortse från den enhet som kreditinstitutet bildar tillsammans med sina filialer när det blir nödvändigt att vidta rekonstruktionsåtgärder eller inleda ett likvidationsförfarande.

Enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet är det endast myndigheterna i kreditinstitutets hemland som skall ha behörighet att besluta om genomförande av rekonstruktionsåtgärder och inledande av likvidationsförfaranden i ett kreditinstitut, inklusive dess filialer i andra EU-stater. På förfarandet tillämpas lagarna i kreditinstitutets hemland, med de undantag som nämns i direktivet. I rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föreskrivs också om lika behandling av alla borgenärer och om hur det skall informeras inom EU då ett förfarande inleds.

Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet består av fem avdelningar: tillämpningsområde och definitioner (artiklarna 1 och 2), rekonstruktionsåtgärder (artiklarna 3—8), likvidationsförfaranden (artiklarna 9—19), ge-

mensamma bestämmelser för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden (artiklarna 20—33) och slutbestämmelser (artiklarna 34 och 35).

Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall gälla för kreditinstitut som definieras i artikel 1 i kreditinstitutsdirektivet och som har sitt huvudkontor inom gemenskapen samt för deras filialer i andra medlemsstater. Om ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen har filialer i minst två av gemenskapens medlemsstater, skall direktivet tillämpas också på dessa filialer.

Med rekonstruktionsåtgärder avses enligt artikel 2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet åtgärder som är avsedda att bevara eller återställa ett kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans redan befintliga rättigheter. Med likvidationsförfarande avses i direktivet åter ett kollektivt förfarande som inleds av myndigheterna i en medlemsstat i syfte att avyttra tillgångar.

Huvudregeln i direktivet är att lagstiftningen i kreditinstitutets hemland tillämpas på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden (artiklarna 3 och 10). Utifrån lagstiftningen i hemlandet bestäms förutsättningarna för inledande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden samt för deras förlopp och avslutande. Beslut av myndigheter och domstolar i hemlandet skall erkännas och ges direkt rättsverkan i de stater där filialerna är belägna (artiklarna 3 och 9).

I direktivet föreskrivs om information om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden till de behöriga myndigheterna i en stat där en filial är belägen (artiklarna 4 och 9). Dessutom skall ett utdrag ur beslutet att inleda en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje värdland (artiklarna 6 och 13). Genom direktivet strävar man efter att garantera lika behandling av alla borgenärer oavsett hemvist och fordringarnas

beskaffenhet. Därför skall utöver offentliggörandet även de kända borgenärer som har sitt hemvist eller sitt säte i andra medlemsstater underrättas om beslutet (artiklarna 7 och 14). Alla borgenärer för kreditinstitut har också rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar i samband med rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden (artiklarna 7 och 16).

Direktivet förutsätter att kreditinstitutets auktorisation återkallas när ett likvidationsförfarande inleds. Återkallelse av en auktorisation får ändå inte hindra att en del av kreditinstitutets verksamhet fortsätter i den utsträckning som detta är nödvändigt med hänsyn till syftet med likvidationen (artikel 12).

Direktivet innehåller vissa undantag från principen att lagstiftningen i kreditinstitutets hemland primärt skall tillämpas. Dessa undantag avser verkningarna av inledande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter, tredjemansskydd, äganderättsförbehåll, kvittning, reglerade marknader, handlingar som är till skada för borgenärerna, skydd av tredje man och pågående rättegångar (artiklarna 20-32). Verkan på t.ex. anställningsavtal och anställningsförhållanden av att ett förfarande inleds skall uteslutande regleras av den medlemsstats lag som även annars är tillämplig på anställningsavtalet. Utövandet av äganderätt till instrument eller andra rättigheter till sådana instrument skall regleras av lagen i den medlemsstat där det register eller konto där dessa rättigheter har registrerats är beläget. Verkan av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden på en pågående rättegång skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

I rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föreskrivs dessutom om motsvarande tystnadsplikt som i kreditinstitutsdirektivet (artikel 33).

Medlemsstaterna skall senast den 5 maj 2004 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rekonstruktions- och likvidationsdirektivet (artikel 34).

Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet utgör en del av EU:s nya lagstiftning om insolvens. Den 29 maj 2000 utfärdades rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvens-

förfaranden. I förordningen föreskrivs om behörigheten att inleda insolvensförfaranden samt att anta beslut som fattas omedelbart på grundval av insolvensförfaranden och står i nära samband med dessa. Dessutom innehåller förordningen bestämmelser om erkännande av dessa beslut och om tillämplig lag. Förordningen tillämpas inte på kreditinstitut, försäkringsföretag, värdepappersföretag eller fondföretag. År 2001 gavs Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag. En proposition om genomförandet av det direktivet (RP 149/2003 rd) behandlas just nu i riksdagen.

De nordiska länderna ingick 1933 en konvention om konkurs. I den föreskrivs om konkursers gränsöverskridande verkningar i de nordiska länderna samt om den lag som skall tillämpas. Dessutom innehåller konventionen bl.a. bestämmelser om kungörelse om inledande av konkurs och anteckning i register i sådana nordiska länder där gäldenären äger tillgångar. Konventionen kompletteras av en nationell ikraftträdandelag (lag om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs, 333/1934). I rekonstruktions- och likvidationsdirektivet finns inga bestämmelser om direktivets förhållande till internationella överenskommelser. Direktivet skall ändå anses gå före bestämmelserna i de nordiska ländernas konvention om konkurs när det gäller en fråga som regleras i direktivet. I övriga frågor iakttas konventionen. Denna tolkning baserar sig för Finlands, Danmarks och Sveriges del på medlemskapet i Europeiska unionen och för Norges och Islands del på att de ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på att rekonstruktions- och likvidationsdirektivet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut av den 6 december 2002 (nr 167/2002) har fogats till EES-avtalets bilaga IX (Finansiella tjänster).

2. Lagstiftning

2.1. Saneringsåtgärder

Till rekonstruktionsåtgärder som avses i

rekonstruktions- och likvidationsdirektivet kan i Finland räknas sådant avbrytande av verksamhet som avses i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), nedan *lagen om avbrytande av verksamhet*, och företagssanering som avses i lagen om företagssanering (47/1993).

Lagen om avbrytande av verksamhet tillämpas på depositionsbanker som avses i 2 b § kreditinstitutslagen (1607/1993) och som i lagen om avbrytande av verksamhet benämns banker.

Lagen om avbrytande av verksamhet syftar till att trygga störningsfria funktioner på finansmarknaden genom att med nödvändiga omorganiseringar främja sanering av verksamheten vid kreditinstitut som råkat i ekonomiska svårigheter, utan att kreditinstitutet behöver försättas i konkurs eller upplösas. Det är också viktigt att ett kreditinstituts återbetalning av skulder och mottagning av nya insättningar snabbt kan avbrytas om ett fortsättande av verksamheten skulle äventyra värdet på insättarnas eller andra borgenärs fordringar eller finansmarknadens stabilitet.

Enligt 2 § i lagen om avbrytande av verksamhet skall en bank som uppenbarligen inte förmår fullgöra sina förbindelser på eget initiativ underrätta finansministeriet om detta. Också Finlands Bank och Finansinspektionen skall underrätta finansministeriet om de lägger märke till att bankens likviditet är till den grad försvagad att banken uppenbarligen inte förmår fullgöra sina förbindelser. Enligt 3 § i lagen om avbrytande av verksamhet kan finansministeriet avbryta en banks verksamhet för högst en månad om det är uppenbart att en fortsättning av verksamheten allvarligt skulle skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas fördel. Av särskild anledning kan avbrottet fortsättas med en månad i sänder, likväl högst sex månader efter avbrottets början.

När finansministeriet har fattat ett avbrottsbeslut skall Finansinspektionen enligt 5 § i lagen om avbrytande av verksamhet i banken tillsätta ett ombud med uppgift att övervaka att beslutet iakttas. Ombudet skall enligt 6 § i lagen om avbrytande av verksamhet kungöra och underrätta vissa myndigheter om avbrottsbeslutet samt om avbrottets upphöran-

de. Myndigheterna skall anteckna avbrottsbeslutet och upphörandet i vissa register.

Enligt 10 § i lagen om avbrytande av verksamhet får en bank medan dess verksamhet är avbruten inte utan finansministeriets tillstånd ta emot insättningar eller andra medel av allmänheten vilka skall betalas tillbaka. Dessutom är bankens befogenheter att bestämma om sin egendom och verksamhet begränsad enligt 29 § 2 mom. lagen om företagssanering.

Banken skall enligt 11 § i lagen om avbrytande av verksamhet omedelbart efter avbrottsbeslutet göra upp en handlingsplan för hur banken ämnar sanera sin ekonomiska ställning eller, om detta inte är möjligt, hur banken ämnar avsluta sin verksamhet. Om banken inte gör upp någon plan eller om det inte är möjligt att i planen föreslå saneringsåtgärder, skall finansministeriet göra en framställning till Finansinspektionen om att bankens koncession återkallas.

Enligt 13 § i lagen om avbrytande av verksamhet kan finansministeriet medan bankens verksamhet är avbruten göra en ansökan om inledande av saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering. Till ansökan skall fogas en utredning om de förutsättningar för saneringsförfarandet som föreskrivs i 6 § 1 mom. 2 och 3 punkten lagen om företagssanering eller samtycke av banken och minst två borgenärer vilkas fordringar representerar minst en femtedel av bankens kända skulder. Förutsättningen i 6 § 1 mom. 2 punkten lagen om företagssanering är att gäldenären hotas av insolvens, och förutsättningen i 3 mom. är att gäldenären är insolvent, med vissa undantag.

På företagssanering av banker tillämpas lagen om företagssanering på det sätt som anges i lagen om avbrytande av verksamhet. Enligt 8 § lagen om företagssanering skall domstolen förordna en utredare som bl.a. har till uppgift att göra en utredning om gäldenärens tillgångar, skulder och andra förbindelser samt se till att ett förslag till saneringsprogram görs upp. Enligt 14 § i lagen om avbrytande av verksamhet skall en utredare förordnas på framställning av Finansinspektionen. Dessutom kan en utredare utses på det sätt som föreskrivs i 83 § lagen om företagssanering. För detta krävs likväl Finansin-

spektionens samtycke.

Enligt 10 § lagen om företagssanering skall domstolen i regel tillsätta en borgenärsdelegation som gemensam företrädare för borgenärerna. I 14 § i lagen om avbrytande av verksamhet föreskrivs att finansministeriet, Finansinspektionen, Finlands Bank och insättningsgarantifonden samt även ersättningsfonden, om banken är medlem i den, skall vara företrädare i den borgenärsdelegation som tillsätts för företagssanering.

Enligt 40 § lagen om företagssanering skall utredaren göra upp ett förslag till saneringsprogram och ge in det till domstolen inom en av domstolen utsatt tid. Enligt 14 § i lagen om avbrytande av verksamhet skall domstolen begära finansministeriets utlåtande om saneringsprogrammet. Om ministeriet motsätter sig saneringsprogrammet skall domstolen lämna det utan fastställelse. Ministeriet skall innan det ger sitt utlåtande inhämta Finlands Banks och Finansinspektionens utlåtande om saneringsprogrammet.

Procedurbestämmelser för företagssanering ingår i 10 kap. lagen om företagssanering (67—82 §). När domstolen fattar beslut om att inleda saneringsförfarande skall den enligt 71 § lagen om företagssanering bl.a. sätta ut en dag då borgenärerna senast skriftligen skall meddela utredaren sina yrkanden, om de avviker från vad gäldenären anmält. Enligt 80 § lagen om företagssanering skall ett domstolsbeslut genom vilket bl.a. saneringsförfarandet inleds eller förordnas att upphöra kungöras och meddelas vissa myndigheter samt antecknas i vissa register.

Lagen om avbrytande av verksamhet och lagen om företagssanering gäller inte i Finland belägna filialer till utländska kreditinstitut som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), nedan UKL. I Finland finns inte heller några bestämmelser om andra saneringsåtgärder som gäller dessa institut.

2.2. Likvidationsförfaranden

Likvidationsförfaranden som avses i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet är i Finland likvidation och konkurs när det gäller finländska kreditinstitut och konkurs när det gäller filialer till utländska kreditinstitut som

avses i UKL.

2.2.1. Likvidationsbestämmelser för kreditinstitut som avses i affärsbankslagen

Om likvidation av depositionsbanker i aktiebolagsform (*affärsbanker*) och andra kreditinstitut i aktiebolagsform föreskrivs i om lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), nedan *affärsbankslagen*. I affärsbankslagen används benämningen kreditinstitut om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform. Enligt 18 § i affärsbankslagen tillämpas lagen om aktiebolag (734/1978) på kreditinstituts likvidation, om inte något annat föreskrivs i affärsbankslagen.

Enligt 13 kap. 1 § lagen om aktiebolag fattas beslut om att ett aktiebolag skall träda i likvidation av bolagsstämman. Också registermyndigheten och en domstol kan enligt lagen om aktiebolag förordna att bolaget skall träda i likvidation eller avregistreras. Dessutom skall Finansinspektionen enligt 19 § i affärsbankslagen samtidigt som den återkallar ett kreditinstituts koncession förordna att kreditinstitutet skall träda i likvidation. Den sistnämnda bestämmelsen tillämpas ändå inte vid sådant frivilligt avstående från koncession som avses i 5 kap. i affärsbankslagen.

Aktiebolagets styrelse skall enligt 13 kap. 2 § 1 mom. lagen om aktiebolag uppgöra en balansräkning för att reda ut bolagets ekonomiska ställning, om styrelsen har orsak att anta att bolagets eget kapital är mindre än hälften av aktiekapitalet. Är bolagets eget kapital enligt balansräkningen mindre än hälften av aktiekapitalet, skall styrelsen låta revisorerna granska balansräkningen och sammankalla bolagsstämman för att behandla frågan om bolaget skall träda i likvidation.

I de fall som anges i 13 kap. 4 § lagen om aktiebolag kan registermyndigheten förordna att ett aktiebolag skall träda i likvidation eller avregistreras. Detta är möjligt om bolaget t.ex. saknar behörig styrelse. Enligt 13 kap. 4 a § lagen om aktiebolag kan domstolen med anledning av talan mot ett aktiebolag förordna att bolaget skall träda i likvidation eller avregistreras bl.a. om det är fråga om

sådant missbruk av aktieägares inflytande som avses i 13 kap. 3 §. Enligt 18 § 2 mom. i affärsbankslagen skall registermyndigheten och domstolen begära Finansinspektionens utlåtande om förordnande om ett kreditinstituts trädande i likvidation eller avregistrering.

När bolagsstämman, registermyndigheten eller domstolen fattar beslut om likvidation, skall enligt 13 kap. 6 § 1 mom. lagen om aktiebolag samtidigt utses en eller flera likvidatorer i stället för styrelsen, verkställande direktören och ett eventuellt förvaltningsråd. Likaså skall Finansinspektionen enligt 20 § 1 mom. i affärsbankslagen när den beslutar att ett kreditinstitut skall försättas i likvidation samtidigt utse en eller flera likvidatorer.

Likvidatorerna skall enligt 13 kap. 9 a § lagen om aktiebolag söka offentlig stämning på bolagets borgenärer. Offentlig stämning skall sökas hos registermyndigheten. I stämningen skall borgenärerna uppmanas att skriftligen meddela sina fordringar till registermyndigheten senast den dag som myndigheten sätter ut. Stämningen skall publiceras i den officiella tidningen. Dessutom skall likvidatorerna sända ett skriftligt meddelande om kungörelsen till bolagets kända borgenärer.

Likvidatorerna skall så snart som möjligt förvandla bolagets egendom i pengar i den utsträckning som fordras för likvidationen samt betala bolagets skulder. Om bolagets tillgångar inte förslår till betalning av skulderna, skall likvidatorerna enligt 13 kap. 11 a § lagen om aktiebolag avträda bolagets egendom till konkurs.

När den inställedag som är utsatt i den offentliga stämningen på bolagets borgenärer är förbi skall enligt 13 kap. 12 § lagen om aktiebolag likvidatorerna, sedan alla kända skulder blivit betalda, skifta bolagets tillgångar.

Enligt 13 kap. 14 § 1 mom. lagen om aktiebolag anses bolaget upplöst när likvidatorerna framlagt slutredovisning vid bolagsstämman.

2.2.2. *Likvidationsbestämmelser för kreditinstitut som avses i andelsbankslagen*

Om likvidation av depositionsbanker i an-

delslagsform (*andelsbanker*) och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001), nedan *andelsbankslagen*. Med kreditinstitut avses i andelsbankslagen både andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

Enligt 37 § i andelsbankslagen tillämpas lagen om andelslag (1488/2001) på kreditinstituts likvidation om inte något annat följer av andelsbankslagen. I lagen om andelslag ingår bestämmelser om likvidation i 19 kap.

Enligt 19 kap. 1 § lagen om andelslag beslutar andelsstämman om att ett andelslag skall träda i likvidation samt om att ansökan om likvidation eller om avregistrering skall göras. Om något av villkoren i 19 kap. 3 § lagen om andelslag uppfylls skall registermyndigheten förordna att andelslaget skall träda i likvidation eller avregistreras. Enligt 37 § 2 mom. i andelsbankslagen skall registermyndigheten begära Finansinspektionens utlåtande om avregistrering eller försättande i likvidation.

I 38 § i andelsbankslagen föreskrivs på motsvarande sätt som i affärsbankslagen om Finansinspektionens skyldighet att samtidigt som den beslutar om återkallelse av ett kreditinstituts koncession försätta det i likvidation.

När andelsstämman eller registermyndigheten fattar beslut om likvidation, skall enligt 19 kap. 6 § 1 mom. lagen om andelslag samtidigt en eller flera likvidatorer utses i stället för styrelsen, verkställande direktören och förvaltningsrådet. Likaså skall Finansinspektionen enligt 39 § 1 mom. i andelsbankslagen när den beslutar om försättande av ett kreditinstitut i likvidation samtidigt utse en eller flera likvidatorer.

Likvidatorerna skall enligt 19 kap. 10 § lagen om andelslag söka offentlig stämning på andelslagets borgenärer. Bestämmelserna om offentlig stämning motsvarar lagen om aktiebolag. Likaså har likvidatorerna i ett andelslag likadana uppgifter som likvidatorerna i ett aktiebolag. Enligt 19 kap. 18 § 1 mom. lagen om andelslag är andelslaget upplöst när likvidatorerna framlagt slutredovisningen vid andelsstämman.

2.2.3. *Likvidationsbestämmelser för sparbanker och hypoteksföreningar*

På likvidation av sparbanker tillämpas sparbankslagen (1502/2001). Enligt lagens 101 § kan en sparbank försättas i likvidation genom beslut av principalmötet eller genom Finansinspektionens beslut, då Finansinspektionen återkallar sparbankens koncession.

Sparbankslagens bestämmelser om utseende av likvidatorer, offentlig stämning på borgenärer och bl.a. likvidatorernas uppgifter liknar de bestämmelser för vilka redogjorts ovan och som gäller kreditinstitut som avses i affärsbankslagen och andelsbankslagen.

Enligt 27 § 1 mom. lagen om hypoteksföreningar (936/1978) skall i fråga om hypoteksföreningens likvidation och konkurs i tillämpliga delar iaktas vad som föreskrivs i 8 kap. sparbankslagen.

2.2.4. *Konkursbestämmelser för kreditinstitut*

På kreditinstituts konkurser tillämpas konkursstadgan (31/1868) och på motsvarande sätt den nya konkurslag (120/2004) som träder i kraft den 1 september 2004. Förutsättningarna för att försätta någon i konkurs, inledandet av en konkurs, kungörelser och meddelanden som skall ges på grund av en konkurs samt övriga konkursförfaranden liksom även konkursens slut bestäms utifrån konkursstadgan.

Konkursen börjar när gäldenären försätts i konkurs genom ett domstolsbeslut. Ett kreditinstitut kan försättas i konkurs på egen eller en borgenärs ansökan.

I affärsbankslagen och andelsbankslagen samt i lagen om aktiebolag och lagen om andelslag, som utgör bakgrundslagar till de två förstnämnda, finns endast ett fåtal bestämmelser om konkurs. Detsamma gäller i fråga om sparbankslagen. Utifrån dessa lagar bestäms vem som kan avträda ett kreditinstituts egendom till konkurs. Enligt 13 kap. 19 § lagen om aktiebolag, som tillämpas på kreditinstitut som avses i affärsbankslagen, kan ett aktiebolags egendom avträdas till konkurs endast genom beslut av styrelsen eller, om bolaget är i likvidation, av likvidatorerna. En motsvarande bestämmelse finns i 19 kap.

31 § lagen om andelslag och 118 § sparbankslagen. I dessa lagar ingår också bestämmelser om förhållandena mellan likvidation och konkurs. Likvidatorerna skall t.ex. avträda kreditinstituts egendom till konkurs, om kreditinstituts tillgångar inte förslår till betalning av skulderna.

Affärsbankslagen, andelsbankslagen och sparbankslagen innehåller dessutom vissa specialbestämmelser om konkurs vilka beror på särdragen inom kreditinstitutsverksamheten och på den offentliga tillsynen. Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna enligt 23 § i affärsbankslagen inte bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton. En motsvarande bestämmelse finns i 43 § i andelsbankslagen och 120 § sparbankslagen. När en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut skall försättas i konkurs skall domstolen omedelbart underätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen skall skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av meddelandet. De nämnda bestämmelserna finns i 22 § i affärsbankslagen, 41 § i andelsbankslagen och 119 § sparbankslagen.

I Finland kan också ett i UKL avsett utländskt kreditinstitut med filial här försättas i konkurs. På konkurser tillämpas konkursstadgan och på motsvarande sätt den nya konkurslagen. Dessutom föreskrivs i 21 § i UKL att ett utländskt kreditinstitut eller finansiellt instituts egendom i Finland kan avträdas till konkurs enligt beslut av filialens direktör. Bestämmelserna gäller både kreditinstitut (*utländska EES-kreditinstitut*) som har sitt huvudkontor i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) och kreditinstitut som har sitt huvudkontor i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*kreditinstitut i tredje land*).

2.3. **Återkallande av koncession på grund av likvidation eller konkurs**

Kreditinstitutslagen innehåller bestämmelser om beviljande och återkallande av koncession för finländska kreditinstitut. Enligt 12 § 3 mom. kreditinstitutslagen skall Fi-

nansinspektionen återkalla kreditinstitutets koncession då kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidatorerna har givit slutredovisning om likvidationen. Finansinspektionen kan enligt 12 § 1 mom. 2 punkten kreditinstitutslagen återkalla en koncession om kreditinstitutet har försatts i likvidation. Enligt 20 § 4 mom. i affärsbankslagen skall likvidatorerna hos Finansinspektionen ansöka om återkallande av koncessionen omedelbart efter att förutsättningarna för koncessionen har upphört eller då koncessionen inte längre behövs för ett ändamålsenligt fortsättande av likvidationen. En motsvarande bestämmelse ingår i 39 § 4 mom. i andelsbankslagen och 110 § 2 mom. sparbankslagen.

UKL har inga särskilda bestämmelser om återkallande av koncessionen för filialer till kreditinstitut i tredje land på grund av konkurs. I dessa fall kan koncessionen ändå återkallas med stöd av 10 § i UKL, enligt vilken Finansinspektionen kan återkalla en filials koncession om i dess verksamhet väsentligt har överträtts lag eller förordning, föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd därav eller om de förutsättningar för beviljande av koncession som anges i 8 och 9 § i UKL inte längre föreligger.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

3.1. Allmänt

Syftet med denna proposition är att ändra lagstiftningen i Finland i överensstämmelse med de krav som ställs i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet är det endast myndigheterna i kreditinstitutets hemland som skall ha behörighet att besluta om genomförande av rekonstruktionsåtgärder och inledande av likvidationsförfaranden i ett kreditinstitut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (hemlandsprincipen). De nationella förfarandena harmoniseras inte, men de erkänns ömsesidigt.

Författningstekniskt har man i propositionen gått in för att föreslå en lösning enligt vilken de bestämmelser direktivet förutsätter i regel skrivs in i den lag som gäller respektive form av kreditinstitut. Ett alternativ vore

t.ex. att stifta en egen lag med dessa bestämmelser, eventuellt tillsammans med de bestämmelser som direktivet om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag förutsätter. För den lösning som nu föreslås talar framför allt det faktum att de särskilda bestämmelserna om sanering och likvidation av kreditinstitut också för närvarande ingår i egna lagar om kreditinstituten i fråga.

De ändringar som rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föranleder inriktas dels på de lagar som reglerar de finländska kreditinstitutens verksamhet (affärsbankslagen, andelsbankslagen, sparbankslagen, lagen om avbrytande av verksamhet, kreditinstitutslagen), dels på UKL, som tillämpas på utländska kreditinstituts filialer.

För det första skall bestämmelser om hemlandsprincipen skrivas in i de nämnda lagar som reglerar kreditinstitutsverksamheten. För det andra skall lagarna få bestämmelser om hur det inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall informeras om att en rekonstruktionsåtgärd och ett likvidationsförfarande inleds. För det tredje skall det anges när rättsverkningarna av ett förfarande på bl.a. vissa rättigheter och avtal samt på inledda rättegångar bestäms utifrån lagen i någon annan EES-stat än den där kreditinstitutet har sitt hemland (*lagvalsbestämmelser*). Dessutom måste bestämmelserna om återkallande av kreditinstituts koncessioner ses över.

I rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skiljs de olika likvidationsförfarandena inte åt, utan samma bestämmelser gäller för såväl likvidation som konkurs. I Finland kommer de bestämmelser som behandlar företrädesordningen visavi ett kreditinstituts borgenärer i praktiken bara att gälla konkurser. Detta beror på att likvidation i Finland gäller situationer där ett bolags tillgångar är större än dess skulder. Om det visar sig att ett bolag i likvidation inte har tillgångar som förslår till betalning av skulderna, skall likvidatorerna avträda bolagets egendom till konkurs.

3.2. Ändringen av affärsbankslagen, andelsbankslagen och sparbankslagen

Om likvidation och konkurs föreskrivs i

6 kap. i affärsbankslagen. I syfte att göra texten tydligare och lättare att läsa delas kapitlet in i fyra avsnitt med hjälp av mellanrubriker. Det första avsnittet består av bestämmelser om likvidation. I det andra avsnittet ingår bestämmelser om konkurs, och i det tredje avsnittet gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. I kapitlets fjärde avsnitt föreslås lagvalsbestämmelser som gäller likvidation och konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till dessa lagvalsbestämmelser hänvisas vid behov i andra lagar som reglerar kreditinstitutens verksamhet. Författningstekniskt sett är detta en ändamålsenligare lösning än att ett nytt avsnitt med samma innehåll skrivs in i varje lag som reglerar kreditinstitutens verksamhet.

I affärsbankslagen föreskrivs i överensstämmelse med hemlandsprincipen att endast finländska myndigheter är behöriga att inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet fatta beslut om att försätta ett kreditinstitut med Finland som hemland, och därmed också dess filialer, i likvidation eller konkurs. På likvidation och konkurs tillämpas finsk lag. Rättsverkningarna av likvidation och konkurs på bl.a. vissa avtal och rättigheter bestäms inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet likväl avvikande från denna huvudregel. Rättsverkningarna beträffande t.ex. avtal om nyttjande- eller äganderätt i fråga om fast egendom regleras uteslutande av lagen i den EES-stat där den fasta egendomen är belägen. Rättsverkningarna beträffande t.ex. transaktioner som utförs på en reglerad marknad skall vanligen regleras uteslutande av den lag i en EES-stat som tillämpas på denna marknad.

Om ett kreditinstitut försätts i likvidation eller konkurs skall Finansinspektionen informera de behöriga myndigheterna i de andra EES-stater där kreditinstitutet har en filial om detta och om de följer förfarandet kan få. I fråga om likvidation skall likvidatorn och i fråga om konkurs boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller konkurs i Europeiska unionens officiella tidning. Har kreditinstitutet filial i en annan EES-stat skall ett utdrag av beslutet också publiceras i två tidningar i den stat där filialen är belägen.

En borgenär som har sitt hemvist eller sitt

säte i en annan EES-stat får anmäla eller bevaka sin fordran samt inkomma med synpunkter angående sin fordran också på det officiella språket i den stat där borgenären har sitt hemvist eller sitt säte. Dokumentets standardrubrik skall likväl vara skriven på finska eller svenska.

Kreditinstitutet blir skyldiga att i förväg underrätta Finansinspektionen om de har för avsikt att besluta att träda i likvidation eller lämna in en konkursansökan.

Om likvidation och konkurs i fråga om kreditinstitut som avses i andelbankslagen föreskrivs i lagens 9 kap. Kapitlet föreslås bli indelat i tre avsnitt med hjälp av mellanrubriker: bestämmelser om likvidation, bestämmelser om konkurs och gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. I de sistnämnda bestämmelserna föreskrivs också hur de lagvalsbestämmelser som föreslås i affärsbankslagen skall tillämpas på kreditinstitut som avses i andelbankslagen. I övrigt motsvarar ändringarna de ändringar i affärsbankslagen för vilka redogörs ovan.

Sparbankslagens bestämmelser om likvidation och konkurs finns i lagens 8 kap. Bestämmelserna i detta kapitel delas in i tre avsnitt på motsvarande sätt som i andelsbankslagen. Ändringarna motsvarar det som föreslagits i fråga om andelsbankslagen.

3.3. Ändringen av kreditinstitutslagen

I kreditinstitutslagen föreskrivs om återkallande av ett kreditinstituts koncession. När ett kreditinstitut är i likvidation beror återkallandet av dess koncession på Finansinspektionens prövning. Koncessionen skall likväl återkallas senast då likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätter att auktorisationen återkallas när kreditinstitutet försätts i likvidation genom beslut av en myndighet. I kreditinstitutslagen görs en ändring som gäller detta.

3.4. Ändringen av lagen om avbrytande av verksamhet

I fråga om tillämplig lag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet föreslås i lagen om avbrytande av verksamhet en hänvis-

ning till de lagvalsbestämmelser som föreslås i affärsbankslagen.

I fråga om ett saneringsförfarande som gäller en bank har en borgenär med hemvist eller säte i en annan EES-stat vid anmälningar och anmärkningar som gäller sin fordran rätt att använda det officiella språket i den stat där borgenären har sitt hemvist eller sitt säte. Dokumentets standardrubrik skall likväl vara skriven på finska eller svenska.

Finansministeriet blir skyldigt att i fråga om avbrott i en banks verksamhet och inledande av ett företagssaneringsförfarande informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där banken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

Vid avbrottsförfarande skall ombudet och vid företagssaneringsförfarande utredaren publicera ett utdrag av ett beslut om inledande av förfarandet i EU:s officiella tidning och i två tidningar i varje stat där banken har en filial eller i andra EES-stater där banken tillhandahåller tjänster. Samma anmälningskyldighet gäller när ett förfarande upphör.

3.5. Ändringen av UKL

På grund av rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föreslås i UKL motsvarande definitioner som i direktivet av rekonstruktionsåtgärd, likvidationsförfarande, rekonstruktör och förvaltare.

I fråga om utländska EES-kreditinstitut föreslås i lagen en bestämmelse enligt vilken ett beslut som i ett kreditinstituts hemstat har fattats om att inleda en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet skall träda i kraft i Finland utan några särskilda åtgärder.

På grund av hemlandsprincipen skall bestämmelserna i UKL om avträdande av egendom till konkurs och avslutande av verksamheten vid en filial inte längre tillämpas på utländska EES-kreditinstituts filialer som är belägna i Finland.

Om Finansinspektionen anser att en filial som ett utländskt EES-kreditinstitut har inrättat i Finland befinner sig i ett sådant tillstånd att en rekonstruktionsåtgärd bör inledas i fråga om filialen, skall Finansinspektionen informera de behöriga myndigheterna i kredit-

institutets hemstat om detta.

En rekonstruktör och en förvaltare vilka har utsetts i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat är behöriga också i Finland. När de agerar i Finland skall de likväl följa finsk lag. Inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande skall på begäran av rekonstruktören eller förvaltaren antecknas i ett register som förs i Finland med stöd av finsk lag, förutsatt att en motsvarande finländsk åtgärd eller ett motsvarande finländskt förfarande antecknas i detta register.

Ett kreditinstitut i tredje land kan däremot fortfarande försättas i konkurs i Finland. Finansinspektionen skall informera de behöriga myndigheterna i de andra EES-staterna i fråga om försättande av kreditinstitut i konkurs, inklusive de följer förfarandet kan få, samt i fråga om återkallelse av koncessionen för kreditinstitut i tredje land. De EES-stater där kreditinstitutet inte har någon filial och där det inte heller i övrigt tillhandahåller tjänster behöver likväl inte informeras.

3.6. Direktivbestämmelser som inte föranleder några ändringar

Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet innehåller flera bestämmelser vars principer redan nu ingår i lagstiftningen i Finland eller som av någon annan anledning inte behöver regleras hos oss.

I artiklarna 7 och 14 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föreskrivs om skyldigheten att informera också de kända borgenärer som har sitt hemvist eller säte i en annan medlemsstat om rekonstruktionsåtgärder och inledande av ett likvidationsförfarande. Enligt artikel 16 i direktivet skall borgenärer som har sitt hemvist eller säte i en annan medlemsstat, inklusive medlemsstaternas offentliga myndigheter, då ett kreditinstitut likvideras ha samma rätt att anmäla sina fordringar eller lägga fram synpunkter angående sina fordringar som de borgenärer som har sitt hemvist eller säte i kreditinstitutets hemland. Likaså skall de förstnämnda borgenärernas fordringar behandlas lika och enligt samma företrädesordning som de fordringar som borgenärer med hemvist eller säte i kreditinstitutets hemland har. Dessa principer ingår i Finlands gällande lagstiftning. Be-

stämmelserna om konkurs, likvidation eller sanering försätter inte borgenärerna i en sämre ställning av den anledningen att de bor i en annan EES-stat. Enligt 12 kap. 4 § 2 mom. i den nya konkurslagen kan skatt till en främmande stat och andra därmed jämförbara offentliga avgifter som har påförts i en främmande stat inte beaktas i konkursen, om fordran inte kan anses vara förenlig med grunderna för Finlands rättsordning eller om en skatt eller offentlig avgift som har bestämts i Finland inte godkänns i ett insolvensförfarande i den främmande staten. För tydlighetens skull föreslås kreditinstitutslagarna nu bli utökade med en bestämmelse enligt vilken en offentlig myndighet i en annan EES-stat vid ett kreditinstituts likvidation och konkurs jämställs med en borgenär som har sitt hemvist eller säte i en annan EES-stat.

I artikel 8 i direktivet föreskrivs om skyldigheten att informera om rekonstruktionsåtgärder som gäller filialer till kreditinstitut i tredje land. Denna bestämmelse föreslås inte bli inskriven i UKL eftersom det i Finland inte har ansetts nödvändigt att meddela bestämmelser om sanering av filialer till kreditinstitut i tredje land.

Enligt artikel 11.2 i direktivet skall frivillig likvidation av ett kreditinstitut inte hindra beslut om rekonstruktionsåtgärder eller inledande av ett likvidationsförfarande. Denna princip ingår i Finlands gällande lagstiftning. Ett kreditinstitut i likvidation kan försättas i konkurs. Likvidation utgör heller inget hinder för ett en banks verksamhet skall kunna avbrytas enligt lagen om avbrytande av verksamhet.

I artikel 15 i direktivet föreskrivs om fullgörande av åtaganden till ett kreditinstitut som inte är en juridisk person. En sådan bestämmelse behöver inte införas i den finländska lagstiftningen eftersom koncession enligt kreditinstitutslagen bara kan beviljas juridiska personer.

Enligt artikel 29.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall kostnaderna för registrering enligt punkt 1 (t.ex. i fastighetsregistret och handelsregistret) anses som kostnader och utgifter inom förfarandet. Denna princip ingår i Finlands gällande lagstiftning.

Enligt artikel 33 i rekonstruktions- och lik-

vidationsdirektivet skall alla personer som skall ta emot eller lämna information i samband med informations- eller samrådsförfarandena enligt artiklarna 4, 5, 8, 9, 11 och 19 vara bundna av tystnadsplikt i enlighet med de regler och villkor som anges i artikel 30 i kreditinstitutsdirektivet med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga. Det ovan sagda föranleder inga ändringar av den finländska lagstiftningen eftersom 94 § kreditinstitutslagen redan har tillräckligt heläckande bestämmelser om tystnadsplikt.

4. Propositionens verkningar

Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet utgör ett betydande tillägg till de EU-bestämmelser genom vilka funktionerna på den inre marknaden för finansiella tjänster kan göras effektivare inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Det är i överensstämmelse med principen om en enda auktorisation och om hemlandstillsyn att det endast är myndigheterna i hemlandet som skall ha behörighet att besluta om rekonstruktion och likvidation i fråga om ett kreditinstitut som beviljats auktorisation i denna stat.

De ändringar av lagstiftningen i Finland som rekonstruktions- och likvidationsdirektivet kräver gör funktionerna på den inre marknaden effektivare och samarbetet mellan EES-staternas tillsynsmyndigheter bättre när verksamheten vid ett kreditinstitut som råkat i svårigheter måste saneras eller när kreditinstitutet måste försättas i likvidation eller konkurs.

Genom ändringarna förbättras också borgenärernas ställning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eftersom information om rekonstruktionsåtgärder och om inledandet av ett likvidationsförfarande skall ges enligt gemensamt överenskomna processer och eftersom borgenärerna garanteras lika möjligheter att få information och att anmäla eller bevaka sina fordringar. Likaså är det viktigt för borgenärerna och kreditinstitutens andra intressentgrupper att samma lagvalsbestämmelser i fråga om rekonstruktions- och likvidationsförfaranden gäller i Finland och andra EES-stater.

De direkta ekonomiska verkningarna av

propositionen är ringa. De nya bestämmelserna om myndighetssamarbete och om informations- och kungörelseförfaranden leder i någon mån till ökade kostnader för myndigheterna och för administrations- och konkursbona. När de totala kostnaderna bedöms måste det beaktas att den nya regleringen samtidigt förhindrar att ett sekundärt likvidationsförfarande som ökar kostnaderna inleds i den stat där filialen är belägen.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Under beredningen hördes företrädare för justitieministeriet och Finansinspektionen som sakkunniga. Dessutom har man under beredningens gång varit i kontakt med Bankföreningen i Finland.

Propositionsutkastet har varit på remiss hos justitieministeriet, konkursombudsmannen,

Finlands Bank, Finansinspektionen, Paikallisosuuspankkiliitto ry, Finlands Advokatförbund rf, Bankföreningen i Finland rf och Sparbanksförbundet rf.

I utlåtandena understöddes de grundläggande lösningar som ingår i utkastet. Justitieministeriet och Finlands Advokatförbund kom med detaljerade kommentarer. Kommentarererna har i mån av möjlighet beaktats i propositionen.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Den nya konkurslagen träder i kraft den 1 september 2004. Genom konkurslagen upphävs konkursstadgan från 1868.

Lagförslagen i denna proposition är skrivna på ett sådant sätt att lagarna kan sättas i kraft oavsett när den nya konkurslagen träder i kraft.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

6 kap. Likvidation och konkurs

Bestämmelser om likvidation

Det föreslås att kapitlet delas i fyra avsnitt med hjälp av mellanrubriker. Kapitlets första avsnitt gäller endast bestämmelser om likvidation. Det består av de nuvarande 18—20 § samt de nya 18 a, 20 a och 20 b § som enligt förslaget fogas till kapitlet.

18 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 18 a §. Enligt paragrafen skall ett kreditinstitut informera Finansinspektionen om avsikten är att vid kreditinstitutets bolagsstämma ta upp försättande av kreditinstitutet i likvidation genom bolagsstämmans beslut. Denna skyldighet gäller kreditinstitutet oavsett om ärendet har nämnts i möteskallelsen

eller om man vid en bolagsstämma där alla aktieägare är närvarande har för avsikt att besluta om försättande i likvidation utan att ärendet har nämnts i möteskallelsen. På motsvarande sätt skall Finansinspektionen informeras om aktieägarna utan att hålla bolagsstämma har för avsikt att besluta om försättande av kreditinstitutet i likvidation genom sådant enhälligt beslut som avses i 9 kap. 1 a § lagen om aktiebolag.

Förslaget baserar sig på artikel 11.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, där det bestäms att ett kreditinstituts styrande organ på lämpligaste sätt skall samråda med hemlandets behöriga myndigheter innan det fattar beslut om frivillig likvidation.

I artikeln ingår inga bestämmelser om hur långt före beslutet om likvidation anmälan skall göras till den behöriga myndigheten. Någon sådan bestämmelse ingår inte heller i lagförslaget. Att försätta ett kreditinstitut i likvidation är en åtgärd av sådan omfattning att verkningarna av beslutet i praktiken om-

sorgsfullt utreds vid kreditinstitutet före beslutet och Finansinspektionen i god tid informeras om saken. Eftersom de konkreta fallen kan variera betydligt och eftersom inga problem uppdragats ens under gällande lagstiftning har man i förslaget ansett att en anmälningsplikt i enlighet med artikel 11.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet är tillräcklig i lagen.

20 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 20 a §. När registermyndigheten, Finansinspektionen eller domstolen utser en likvidator skall de enligt förslaget ge denna ett intyg över förordnandet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av bolagsstämmans protokoll anses utgöra bevis från bolagsstämman.

Om en likvidator vid skötseln av sitt uppdrag blir tvungen att verka i en annan EES-stat, skall han eller hon enligt artikel 28.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bevisa utnämningen genom en bestyrkt kopia av utnämningsbeslutet eller något annat intyg som har utfärdats av de administrativa eller rättsliga myndigheterna i hemlandet.

20 b §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 20 b §. I lagrummet utfärdas bestämmelser som kompletterar lagen om aktiebolag i fråga om det meddelande som likvidatorn skall skicka till kända borgenärer med anledning av den kungörelse som registermyndigheten utfärdat gällande offentlig stämning.

Enligt paragrafens 1 mom. skall i meddelandet utöver det som bestäms i 13 kap. 9 a § 2 mom. lagen om aktiebolag nämnas vad som i 24 § 2 mom. i affärsbankslagen bestäms om en insättares anmälan till banken och om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Enligt artikel 14.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall det i detta meddelande också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller är säkrade i sakrätt måste anmäla sina fordringar. Eftersom det i bestämmelserna om likvidation i lagen om aktiebolag och inte heller annanstans i Finlands lag finns ett uttryckligt krav på detta, föreslås det att bestämmelsen tas in i lagens 20 b §.

I artikel 14.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bestäms också att det i

meddelandet särskilt skall anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänför sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och övriga fastställda åtgärder. Dessa uppgifter lämnas redan för närvarande med stöd av den nämnda bestämmelsen i lagen om aktiebolag.

Enligt paragrafens 2 mom. skall anmälan göras på åtminstone finska och svenska. Anmälan skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerad "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående fordran - tidsfrister att beakta".

Förslaget i paragrafens 2 mom. baserar sig på artikel 17.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt denna artikel skall det meddelande som avses i artiklarna 13 och 14 i direktivet ges på hemlandets officiella språk eller ett av dessa. I detta syfte skall användas en blankett utformad på EU:s alla officiella språk med rubriken "Anmodan att anmäla en fordran - tidsfrister att beakta" eller, om hemlandets lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar, "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

Bestämmelser om konkurs

Det föreslås att till kapitlet fogas en andra mellanrubrik. Detta avsnitt av kapitlet innehåller endast bestämmelser om konkurs. Sådana bestämmelser är de nuvarande 21—23 § samt den nya 22 a § som enligt förslaget fogas till kapitlet.

21 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. Enligt detta skall ett kreditinstitut informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet lämnar in konkursansökan. Momentet motsvarar förslaget gällande 18 a §.

Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätter ingen anmälan i det fall som avses i 2 mom., men av övervakningsskäl är det motiverat att kräva att en anmälan görs till Finansinspektionen också då bolagsstämman behandlar avträdande av kreditinstitutets egendom till konkurs.

22 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en

ny 22 a § med bestämmelser som kompletterar den allmänna konkurslagstiftningen i fråga om meddelanden som skall skickas till borgenärerna gällande bevakningen av fordringar och framförande av synpunkter. Dessa kompletterande uppgifter och krav är i allmänhet de samma som i 20 b § som gäller likvidation. Eftersom den bakomliggande lagstiftningen i dessa fall är olika har bestämmelserna för tydlighetens skull tagits in som separata paragrafer under de mellanrubriker som gäller förfarandet i respektive fall. Kraven i paragrafen baserar sig också i detta fall på artiklarna 14.2 och 17.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

23 §. Enligt huvudregeln i den gällande 23 § behöver insättarna inte bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs. Det föreslås att i paragrafen för klarhetens skull inkluderas en hänvisning till lagens 24 § 2 mom. enligt vilket insättare i vissa fall inom en tidsfrist skall anmäla sig hos banken när banken har försatts i likvidation eller konkurs, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt. Detta är fallet när insättaren inte under de senaste tio åren före likvidationen eller konkursen har använt sitt inlåningskonto i banken och banken har utfärdat en kungörelse som gäller dessa insättare.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

Det föreslås att till kapitlet fogas en tredje mellanrubrik. Detta avsnitt av kapitlet omfattar gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. Sådana bestämmelser är de nya 23 a—23 e § som enligt förslaget fogas till kapitlet samt den nuvarande 24 §.

23 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 23 a §. I paragrafen bestäms i enlighet med artikel 9.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet att hemlandets myndigheter är exklusivt behöriga.

Behöriga att besluta om försättande av ett kreditinstitut i likvidation är kreditinstitutets bolagsstämma, registermyndigheten, Finansinspektionen och finsk domstol på det sätt som föreskrivs i denna lag och i lagen om aktiebolag. Behörig att besluta om försättande

av ett kreditinstitut i konkurs är finsk domstol enligt vad som i konkurslagen föreskrivs därom. Av den behörighet som avses i lagrummet omfattas också de eventuella filialer som kreditinstitutet har i andra EES-stater. Myndigheterna i andra EES-stater får alltså inte besluta om försättande av ett finländskt kreditinstitut eller dess filial i likvidation eller konkurs.

Direktivet och den föreslagna regleringen omfattar Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om ett kreditinstitut har en filial eller egendom i ett tredje land kan kreditinstitutet eller dess filial försättas i likvidation eller konkurs i detta tredje land i enlighet med dess lagstiftning.

23 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 23 b §. Paragrafens 1 mom. baserar sig på artikel 9.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I momentet bestäms om Finansinspektionens skyldighet att informera tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-staterna om beslut som gäller försättande av kreditinstitut i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få. Anmälan skall göras till de EES-stater där kreditinstitutet har en filial eller där det tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. skall likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje ovan avsedd EES-stat. Förslaget baserar sig på artikel 13 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Om ett kreditinstitut inte har kontor eller annan i kreditinstitutslagen avsedd verksamhet i andra EES-stater än i Finland, skall en sådan anmälan publiceras endast i Europeiska unionens officiella tidning.

Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska. Artikel 17.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätter nämligen att hemlandets officiella språk används. Likvidatorn och boförvaltaren skall dock i varje enskilt fall överväga om man i den anmälan som publiceras i dagstidning utöver finska och svenska borde använda det officiella språket i den stat där dagstidningen publiceras.

23 c §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 23 c § med bestämmelser om att anmälan

om ett beslut om försättande i likvidation eller konkurs skall registreras i ett offentligt register som förs i en annan EES-stat. Paragrafen baserar sig på artikel 29 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt punkt 2 i artikeln kan en medlemsstat emellertid beskriva att registrering är obligatoriskt.

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall begära att inledandet av likvidations- eller konkursförfarande registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat. Begäran skall göras om en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

23 d §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 23 d §. Enligt paragrafens 1 mom. får en borgenär som har sitt hemvist eller sitt säte i en annan EES-stat vid likvidation av ett kreditinstitut anmäla och vid konkurs bevaka sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran också på det officiella språket i hemvist- eller hemstaten. I detta fall skall dock den standardrubrik som förutsätts i direktivet, "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar", stå på antingen finska eller svenska. Momentet baserar sig på artikel 17.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I paragrafens 2 mom. bestäms för tydlighetens skull att en offentlig myndighet i en annan EES-stat jämföras med en i 1 mom. avsedd borgenär i fråga om likvidation och konkurs gällande ett kreditinstitut. Detta gäller såväl rätten att bevaka en fordran och framföra synpunkter angående fordran som rätten att vid bevakningen av fordran eller framförandet av synpunkter använda det officiella språket i myndighetens hemstat.

23 e §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 23 e §. Enligt paragrafen skall likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren regelbundet informera borgenärerna om hur förfarandet framskrider. Det föreslås att det uttryckliga informationsåliggandet inkluderas i lagen med stöd av artikel 18 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

24 §. I paragrafens 2 mom. bestäms om affärsbankers särskilda informationsskyldighet när affärsbanken har försatts i likvidation eller konkurs. Banken skall nämligen utfärda

en kungörelse till de insättare som inte under de senaste tio åren före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken. Dessa insättare skall uppmanas att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot banken.

Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas en bestämmelse där banken förpliktas att härvid på motsvarande sätt iakttas vad som föreskrivs i 20 b § 2 mom. och 22 a § 2 mom. vilka beskrivits ovan. Dessa lagrum förutsätter att man i kungörelsen använder en standardrubrik som utformats på alla officiella språk i EES-staterna. Själva kungörelsen skall publiceras på åtminstone finska och svenska. Om banken har en filial eller annan kreditinstitutsverksamhet i andra EES-stater än i Finland, är det i allmänhet motiverat att publicera kungörelsen i dessa stater också på deras officiella språk.

Bestämmelser som inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet iakttas i fråga om tillämplig lag

Det föreslås att till kapitlet fogas en fjärde mellanrubrik som är kapitlets sista. I detta avsnitt av kapitlet bestäms om den lag som inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet iakttas vid likvidation och konkurs av ett kreditinstitut. Regleringen omfattar 24 a—24 k §. De föreslagna nya bestämmelserna har inga motsvarigheter i den nuvarande affärsbankslagen. Bestämmelserna är relevanta i situationer där rättsverkningarna av förfarandet berör andra EES-stater, t.ex. när ett kreditinstitut har en filial eller egendom i en annan EES-stat. Bestämmelserna baserar sig på rekonstruktions- och likvidationsdirektivet vars lagvalsbestämmelser i sin tur har gjorts upp utgående från principerna i rådets förordning om insolvensförfaranden. Förordningen baserar sig i sin tur på konventionen om insolvensförfaranden som aldrig trädde i kraft. Därför kan den officiella promemoria som gjordes upp i anslutning till konventionen (förklarande not uppgjord av professor Virgos och domaren och vice statsåklagaren Schmit) utnyttjas också för att förklara syftet

med och tolka artiklarna gällande lagval.

Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet innehåller, vilket beskrivs nedan, vissa bestämmelser som inte har direkta motsvarigheter i rådets förordning om insolvensförfaranden. Dessa specialbestämmelser baserar sig på kreditinstitutens framträdande ställning på finansmarknaden och på behovet att trygga marknadens funktion genom att minska osäkerheten om vilken lag som skall tillämpas.

24 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 a §, enligt vilken på ett kreditinstituts likvidation och konkurs samt på förfarandets rättsverkningar tillämpas finsk lag, såvida inte annat föreskrivs nedan i detta kapitel. Enligt artikel 10.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall ett kreditinstitut likvideras i enlighet med de lagar, förordningar och förfaranden som är tillämpliga i hemlandet om inte annat föreskrivs i direktivet.

Enligt artikel 10.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall hemlandets lag avgöra särskilt:

a) vilka tillgångar som omfattas av rådgivningsberövandet och hur de tillgångar skall behandlas som kreditinstitutet erhåller efter det att likvidationsförfarandet har inletts,

b) kreditinstitutets och förvaltarens respektive behörighet,

c) förutsättningarna för kvittning,

d) likvidationsförfarandets verkan på kreditinstitutets gällande avtal,

e) likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar enligt artikel 32,

f) vilka fordringar som skall anmälas gentemot kreditinstitutet och hur de fordringar skall behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts,

g) hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas,

h) hur medel som inlöst från tillgångar som avyttrats skall fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,

i) förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord,

j) borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande,

k) vem som skall stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet,

l) de regler som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer.

Artikel 10.2 ovan i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet innehåller en exempelförteckning över de omständigheter som bestäms enligt Finlands lag. Att ta in själva förteckningen i lagen är inte ändamålsenligt.

24 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 b § där det bestäms om det första undantaget från huvudregeln i 24 a § om tillämpandet av Finlands lag. Enligt förslaget regleras rättsverkningarna beträffande arbetsavtal och anställningsförhållanden utslutande av den lag i en EES-stat som tillämpas på arbetsavtalet eller anställningsförhållandet i fråga. Förslaget baserar sig på artikel 20 punkt a i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt den förklarande noten är avsikten med regleringen att skydda arbetstagare och anställningsförhållanden mot tillämpningen av en utländsk lag som skiljer sig från den som reglerar avtalsförhållanden mellan arbetsgivare och arbetstagare. Syftet att skydda arbetstagarna har konstaterats också i punkt 24 i ingressen till rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Den föreslagna bestämmelsen gäller rättsverkningarna beträffande inledande av likvidation och konkurs. Som exempel anges i den förklarande noten förfarandets verkningar på anställningsförhållandets bestånd eller upphörande och på varje parts rättigheter och skyldigheter. Övriga rättsverkningar av likvidation och konkurs beträffande arbetsavtal och anställningsförhållanden bestäms däremot enligt huvudregeln i 24 §, dvs. enligt Finlands lag. När t.ex. ett finländskt kreditinstitut går i konkurs bestäms arbetstagarnas förmånsrätt för lönefordringar ur kreditinstitutets tillgångar enligt lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992), oavsett om det gäller en arbetstagare vid huvudkontoret i Helsingfors eller en arbetstagare vid kreditinstitutets filial i Tyskland.

24 c §. Det föreslås att till lagen fogas en

ny 24 c § enligt vilken rättsverkningarna beträffande avtal om nyttjanderätt eller överlåtelseavtal i fråga om fast egendom regleras uteslutande av lagen i den EES-stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen. Förslaget baserar sig på artikel 20 punkt b i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt den förklarande noten är avsikten med artikeln att skydda intressena för avtalsparterna, exempelvis hyresgäster, samt de allmänna intressen som skyddas av den stat där egendomen befinner sig.

24 d §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 d §. Enligt lagrummet regleras rättsverkningarna på kreditinstitutets sådana rättigheter som gäller fast egendom, fartyg eller luftfartyg och som skall registreras i ett offentligt register, av lagen i den EES-stat där registret förs. Förslaget baserar sig på artikel 20 punkt c i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I den förklarande noten hänvisas till att systemen för registrering av egendom är viktiga för att skydda omsättningen och rättssäkerheten. Därför bör det allmänna förtroendet för registreringssystemets innehåll och följder skyddas. Undantaget är begränsat till att gälla register över fast egendom, fartyg och luftfartyg.

24 e §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 e §. Enligt lagrummet regleras de rättigheter som hänför sig till värdepapper eller derivatavtal och vilkas uppkomst eller överföring förutsätter registrering på ett konto, i ett register eller i ett system för centraliserad förvaring, av lagen i den EES-stat där registret eller kontot hålls eller där systemet för förvaring är beläget. Bestämmelsen baserar sig på artikel 24 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I punkt 24 i ingressen till direktivet hänvisas till att avsteg från huvudregeln om tillämpande av hemlandets lagstiftning är nödvändigt för att skydda integriteten för de reglerade marknader som fungerar enligt en medlemsstats lagstiftning. Artikeln har ingen direkt motsvarighet i rådets förordning om insolvensförfaranden. Artikeln ger dock uttryck för en allmänt erkänd rättsprincip.

24 f §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 f §. Enligt paragrafens 1 mom. skall nettningsoverenskommelser uteslutande regleras av den avtalsrätt som är tillämplig på

dessa avtal. Bestämmelsen baserar sig på artikel 25 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I 2 § 2 mom. lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) avses med nettning att enligt ett avtalsvillkor som skall anses sedvanligt 1) motstående betalnings- eller leveransförpliktelser mellan två avtalsparter sammanförs enligt förfallodagen till en betalningsförpliktelse eller till en leveransförpliktelse som gäller investeringsobjekt av samma art, 2) förpliktelser som flera av deltagarna har i ett avvecklingssystem sammanförs inom detta avvecklingssystem på det sätt som avses i 1 punkten, eller att 3) alla betalnings- och leveransförpliktelser mellan avtalsparterna förfaller till betalning eller kan fås att förfalla och sammanföras på det sätt som avtalats, om insolvensförfarande inleds mot en avtalspart. I 3 § 1 mom. 5 punkten i förslaget gällande lagen om finansiella säkerheter (RP 133/2003 rd) avses i sin tur med nettning ett förfarande där säkerhetsställarens och säkerhetstagarens motstående förpliktelser förfaller till betalning och förpliktelserna i fråga eller deras värden sammanförs till en enda förpliktelse på det sätt som parterna avtalat.

Enligt paragrafens 2 mom. skall om inte annat följer av 24 e § återköpsavtal uteslutande regleras av den avtalsrätt som är tillämplig på dessa avtal. Denna bestämmelse baserar sig på artikel 26 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I 4 kap. 5 a § 3 mom. värdepappersmarknadslagen (495/1989) avses med repa överföring av värdepapper i förening med återköpsvillkor. I regeringens proposition (RP 209/1997 rd) gällande den sistnämnda bestämmelsen konstateras att en repa innebär att den som säljer värdepapper samtidigt förbinder sig att om en viss tid återköpa motsvarande mängd likvärdiga värdepapper till ett överenskommet pris. En repa inkluderar således två köp i omvänd riktning. Genom vardera köpet övergår äganderätten mellan samma parter. Köpen sker mot betalning av egentliga köpesummor, således inte enbart arvoden för överlåtelse av värdepapperen.

I punkt 23 i ingressen till rekonstruktions- och likvidationsdirektivet konstateras att verkan av likvidationsförfarandet i hemlandet

kan strida mot de bestämmelser som normalt gäller kreditinstitutens och deras filialers ekonomiska och finansiella verksamhet i de andra medlemsstaterna. Därför är hänvisning till en annan medlemsstats lagstiftning i vissa fall ett oundvikligt avsteg från principen att det är hemlandets lag som är tillämplig.

Både nettningsoverenskommelser och repor kan vara förenade med en legal risk i fråga om avtalets giltighet och bindande karaktär vid insolvensförfaranden.

Bestämmelser som motsvarar artiklarna 25 och 26 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet finns inte i rådets förordning om insolvensförfaranden. I överensstämmelse med dessa artiklar har bestämmelserna i 24 f § i lagförslaget inte heller begränsats till EES-staterna.

24 g §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 g §. Enligt paragrafen skall om inte annat följer av 24 e § vid likvidations- och konkursförfaranden transaktioner som utförs på en reglerad marknad utslutande regleras av den avtalsrätt som tillämpas på transaktioner som utförts på denna marknad. Bestämelsen baserar sig på artikel 27 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Med reglerad marknad avses en reglerad marknad enligt artikel 1.13 i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet, nedan *investeringstjänstdirektivet*. Enligt denna artikel avses med reglerad marknad en marknad för sådana instrument som anges i avsnitt B i bilagan och som

- förekommer i den förteckning som avses i artikel 16 och som har upprättats av den medlemsstat som är hemland enligt definitionen i artikel 1.6 c,

- verkar regelbundet,

- kännetecknas av att regler som har utfärdats av eller godkänts av de behöriga myndigheterna bestämmer marknadens arbetssätt, villkoren för tillträde till marknaden och, då direktiv 79/279/EEG är tillämpligt, villkoren för upptagande till notering såsom föreskrivs i det direktivet och, då det direktivet inte är tillämpligt, de villkor som ett finansiellt instrument måste uppfylla innan det i praktiken kan omsättas på marknaden,

- kräver efterlevnad av alla regler om rapporter och insyn som har fastställts till följd

av artiklarna 20 och 21.

Enligt 3 § värdepappersmarknadslagen bedrivs med värdepapper som är noterade på fondbörsens börslista (börsvärdepapper) offentlig handel eller sådan annan yrkesmässigt ordnad handel för förmedling av kontakt mellan köpare och säljare, för vilken regler fastställs enligt värdepappersmarknadslagen (marknadsvärdepapper). Finland har till den förteckning som avses i artikel 16 i investeringstjänstdirektivet anmält huvudlistan och I-, NIM- och Prelistan samt Mäklarlistan vilka upprätthålls av Helsingfors värdepappers- och derivatbörs.

Avsikten med artikel 27 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet är att skydda det allmänna förtroendet för finansmarknaden. Enligt den förklarande noten krävs specialregler för att garantera smidigheten och säkerheten i finansiella marknader.

24 h §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 h §. Enligt paragrafens 1 mom. påverkar det faktum att likvidation eller konkurs inleds inte borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd eller rättigheter som grundar sig på äganderättsförbehåll om det är fråga om egendom som vid den tidpunkt då förfarandet inleddes fanns inom en annan EES-stat än Finlands territorium. En sådan borgenär eller tredje man kan med andra ord utöva en rättighet som grundar sig på sakrätt eller äganderättsförbehåll trots likvidation eller konkurs som inletts i Finland. Bestämmelserna baserar sig på artikel 21 (tredjemansskydd) och artikel 22 (äganderättsförbehåll) i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I den förklarande noten konstateras att uppkomsten, giltigheten och omfattningen av detta sakrättsliga skydd regleras av den lag som är tillämplig på dessa rättigheter (vanligen *lex rei sitae* vid tidpunkten i fråga). Innehavaren av det sakrättsliga skyddet behåller all sin rätt över tillgångarna. Innehavaren av det sakrättsliga skyddet kan exempelvis utnyttja rätten att avskilja säkerheten från boet. Syftet är att trygga verksamheten i den stat där egendomen är belägen och trygga rättssäkerheten för de rättigheter som hänför sig till egendomen. Motsvarande syfte gäller också undantagsbestämmelsen i fråga om äganderättsförbehåll.

Enligt paragrafens 2 mom. påverkar det faktum att likvidation eller konkurs inleds inte en borgenärs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som kreditinstitutet har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på kreditinstitutets fordran. Bestämmelsen tillämpas på kvittningsrätter som gäller motstående fordringar som uppstått innan likvidationen eller konkursen inleddes. Bestämmelsen baserar sig på artikel 23 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Genom regleringen tryggas förtroendet i skuldförhållanden och ges borgenären under ovan nämnda förutsättningar möjlighet till kvittning, trots att lagstiftningen i den stat som inlett likvidationsförfarandet inte tillåter kvittning.

I paragrafens 3 mom. bestäms i enlighet med artikel 21.4, artikel 22.3 och artikel 23.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om avsteg från bestämmelserna i paragrafens 1 och 2 mom. Utan hinder av de sistnämnda bestämmelserna kan man nämligen med stöd av huvudregeln i 24 a §, dvs. med stöd av Finlands lag, åberopa nullitet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet med stöd av Finlands lag. Momentet hänför sig till förslaget gällande 24 j §.

24 i §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 i §. Bestämmelsen tillämpas på vissa sådana rättshandlingar mot vederlag som kreditinstitutet företar efter att likvidation eller konkurs har inletts. Det är fråga om rättshandlingar som gäller fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i ett offentligt register eller värdepapper eller derivatavtal beträffande vilka gäller att rättigheterna till dem registreras i ett register eller på ett konto eller att de placeras i ett system för centraliserad förvaring. Enligt paragrafen skall sådana åtgärders giltighet regleras av lagen i den EES-stat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller där registret, kontot eller systemet hålls. Paragrafen baserar sig på artikel 31 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Bestämmelsen gäller skydd för förvärvare som handlar i god tro.

Enligt den förklarande noten är avsikten med regleringen att skydda omsättning och förtroendet för systemen för offentliggörande av det sakrättsliga skyddet.

24 j §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 j § som gäller rättshandlingar som är till skada för borgenärerna. Nullitet, annullering eller avsaknad av giltighet för alla rättshandlingar som eventuellt är till skada för borgenärerna bestäms enligt huvudregeln i 24 a §, dvs. enligt Finlands lag. Enligt Finlands lag bestäms också villkoren, verkan och rättsverkningarna i fråga om nullitet och annullering. Syftet med den nya 24 j § är att hindra tillämpandet av huvudregeln, dvs. Finlands lag, i vissa fall. Enligt förslaget tillämpas bestämmelserna i Finlands lag gällande frågan inte när den part som haft vinning av en handling som bestridits bevisar att rättshandlingarna omfattas av lagen i en annan EES-stat än Finland och att denna lag i det aktuella fallet inte ger möjlighet att föra talan mot handlingen. Paragrafen baserar sig på artikel 30.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt den förklarande noten är avsikten att bevara borgenärernas och tredje mans berättigade förväntningar på att rättshandlingen skall vara giltig i enlighet med den nationella lag som normalt skall tillämpas.

24 k §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 k §. I lagrummet bestäms om regleringen av rättsverkningarna beträffande en pågående rättegång när rättegången gäller sådana tillgångar eller rättigheter för ett kreditinstitut som omfattas av förfarandet. Enligt förslaget regleras rättsverkningarna beträffande en sådan rättegång då uteslutande av lagen i den EES-stat där rättegången pågår. Enligt denna stats lag bestäms till exempel om rättegången skall uppskjutas med anledning av kreditinstitutets konkurs och på vilket sätt rättegången skall fortsätta. Förslaget baserar sig på artikel 32 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

1.2. Lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

9 kap. Likvidation och konkurs

På samma sätt som i förslaget i fråga om affärsbankslagen föreslås det att mellanrubriker fogas till 9 kap. i andelsbankslagen för läslighetens skull. Det föreslås att kapitlet indelas i tre avsnitt med hjälp av mellanrubri-

ker. Någon fjärde mellanrubrik behövs inte eftersom det föreslås att en hänvisning till de relevanta bestämmelserna i affärsbankslagen görs i fråga om lagvalsbestämmelserna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Bestämmelser om likvidation

Kapitlets första avsnitt omfattar endast bestämmelser om likvidation. Det består av nuvarande 37—39 § samt de nya 37 a, 38 a och 39 a § som enligt förslaget fogas till lagen.

37 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att den felaktiga hänvisningen till domstol slopas. Enligt lagen om andelslag ankommer avregistrering av andelslaget eller försättande i likvidation inte på domstolen.

37 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 37 a §. Enligt paragrafen skall ett kreditinstitut informera Finansinspektionen om avsikten är att vid andelsstämman ta upp försättande av kreditinstitutet i likvidation. På motsvarande sätt skall Finansinspektionen meddelas om medlemmarna utan att hålla andelsstämman har för avsikt att besluta om likvidation av kreditinstitutet genom sådant enhälligt beslut av alla medlemmar som avses i 4 kap. 2 § lagen om andelslag. Lagrummet motsvarar förslaget gällande 18 a § i affärsbankslagen.

38 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 38 a §. När registermyndigheten eller Finansinspektionen utser en likvidator skall de enligt förslaget ge denna ett intyg över förordnandet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av andelsstämmans protokoll anses utgöra bevis från andelsstämman. Lagrummet motsvarar förslaget gällande 20 a § i affärsbankslagen.

39 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 39 a §. I lagrummet utfärdas bestämmelser som kompletterar lagen om andelslag i fråga om det meddelande som likvidatorn skall skicka till kända borgenärer med anledning av den kungörelse som registermyndigheten utfärdar gällande offentlig stämning.

Enligt paragrafens 1 mom. skall i meddelandet utöver det som bestäms i 19 kap. 10 § 2 mom. lagen om andelslag nämnas vad som i 44 § 2 mom. i andelsbankslagen bestäms om en insättares anmälan till banken och om

borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Enligt paragrafens 2 mom. skall anmälan göras på åtminstone finska och svenska. Anmälan skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerad "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående fordran - tidsfrister att beakta".

Lagrummet motsvarar förslaget gällande 20 b § i affärsbankslagen.

Bestämmelser om konkurs

Det föreslås att till kapitlet fogas en andra mellanrubrik. Detta avsnitt av kapitlet innehåller endast bestämmelser om konkurs. Sådana bestämmelser är de nuvarande 40—43 § samt den nya 41 a § som enligt förslaget fogas till kapitlet.

40 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. Enligt detta skall ett kreditinstitut informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet lämnar in konkursansökan. Momentet motsvarar förslaget gällande 21 § 2 mom. i affärsbankslagen.

41 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 41 a § med bestämmelser som kompletterar den allmänna konkurslagstiftningen i fråga om meddelanden som skall skickas till borgenärerna gällande bevakningen av fordringar och framförande av synpunkter. Dessa kompletterande uppgifter och krav är i allmänhet de samma som i 39 a § som gäller likvidation. Eftersom den bakomliggande lagstiftningen i dessa fall är olika har bestämmelserna för tydlighetens skull tagits in som separata paragrafer under de mellanrubriker som gäller förfarandet i respektive fall. Lagrummet motsvarar förslaget gällande 22 a § i affärsbankslagen.

43 §. Enligt huvudregeln i den gällande 43 § behöver insättarna inte bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs. Det föreslås att i paragrafen för klarhetens skull inkluderas en hänvisning till lagens 44 § 2 mom. enligt vilket insättare i vissa fall inom en tidsfrist skall anmäla sig hos banken när banken har försatts i likvidation eller konkurs, vid äventyr att kontoinnehavaren

annars förlorar sin talerätt. Förslaget motsvarar förslaget gällande 23 § i affärsbankslagen.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

Det föreslås att till kapitlet fogas en tredje mellanrubrik som är kapitlets sista. Detta avsnitt av kapitlet gäller gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. Sådana bestämmelser är den nuvarande 44 § samt de nya 43 a—43 d, 44 a och 44 b § som enligt förslaget fogas till kapitlet.

43 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 43 a §. I paragrafen bestäms i enlighet med artikel 9.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet att hemlandets myndigheter är exklusivt behöriga.

Behöriga att besluta om försättande av ett kreditinstitut i likvidation är kreditinstitutets bolagsstämma, registermyndigheten och Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i denna lag och i lagen om andelslag. Behörig att besluta om försättande av ett kreditinstitut i konkurs är finsk domstol enligt vad som i konkurslagen föreskrivs därom.

Av den behörighet som avses i lagrummet omfattas också de eventuella filialer som kreditinstitutet har i andra EES-stater. Lagrummet motsvarar förslaget gällande 23 a § i affärsbankslagen.

43 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 43 b §. I paragrafens 1 mom. bestäms om Finansinspektionens skyldighet att informera tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-staterna om beslut som gäller försättande av kreditinstitut i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få. Anmälan skall göras till de EES-stater där kreditinstitutet har en filial eller där det tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. skall likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje ovan avsedd EES-stat.

Om ett kreditinstitut inte har kontor eller annan i kreditinstitutslagen avsedd verksamhet i andra EES-stater än i Finland, skall en sådan anmälan publiceras endast i Europeiska unionens officiella tidning.

Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska. Artikel 17.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätter nämligen att hemlandets officiella språk används. Likvidatorn och boförvaltaren skall dock i varje enskilt fall överväga om man i den anmälan som publiceras i dagstidning utöver finska och svenska borde använda det officiella språket i den stat där dagstidningen publiceras.

Lagrummet motsvarar förslaget gällande 23 b § i affärsbankslagen.

43 c §. Det föreslås att en ny 43 c § fogas till lagen med bestämmelser om att anmälan om ett beslut om försättande i likvidation eller konkurs skall registreras i ett offentligt register som förs i en annan EES-stat.

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall enligt förslaget begära att inledandet av likvidations- eller konkursförfarande registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat. Begäran skall göras om en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

Lagrummet motsvarar förslaget gällande 23 b § i affärsbankslagen.

43 d §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 43 d §. Paragrafen motsvarar 23 d § i affärsbankslagen.

Enligt paragrafens 1 mom. får en borgenär som har sitt hemvist eller sitt säte i en annan EES-stat vid likvidation av ett kreditinstitut anmäla och vid konkurs bevaka sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran också på det officiella språket i hemvist- eller hemstaten. I detta fall skall dock den standardrubrik som förutsätts i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar", stå på antingen finska eller svenska. Momentet baserar sig på artikel 17.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I paragrafens 2 mom. bestäms för tydlighetens skull att en offentlig myndighet i en annan EES-stat jämställs med en i 1 mom. avsedd borgenär i fråga om likvidation och konkurs gällande ett kreditinstitut. Detta gäller såväl rätten att bevaka en fordran och

framföra synpunkter angående fordran som rätten att vid bevakningen av fordran eller framförandet av synpunkter använda det officiella språket i myndighetens hemstat.

44 §. I paragrafens 2 mom. bestäms om andelsbankers särskilda informationsskyldighet när andelsbanken har försatts i likvidation eller konkurs. Banken skall nämligen utfärda en kungörelse till de insättare som inte på under de senaste tio åren före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken. Dessa insättare skall uppmanas att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot banken.

Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas en bestämmelse där banken förpliktas att härvid på motsvarande sätt iaktta vad som föreskrivs i 39 a § 2 mom. och 41 a § 2 mom. vilka beskrivits ovan. Dessa lagrum förutsätter att man i kungörelsen använder en standardrubrik som utformats på alla officiella språk i EES-staterna. Själva kungörelsen skall publiceras på åtminstone finska och svenska. Om banken har en filial eller annan kreditinstitutsverksamhet i andra EES-stater än i Finland, är det i allmänhet motiverat att publicera kungörelsen i dessa stater också på deras officiella språk.

Paragrafen motsvarar förslaget gällande ändring av 24 § 2 mom. i affärsbankslagen.

44 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 44 a §. Enligt paragrafen skall likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren regelbundet informera borgenärerna om hur förfarandet framskrider. Lagrummet motsvarar förslaget gällande 23 e § i affärsbankslagen.

44 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 44 b §. I enlighet med paragrafen gäller beträffande tillämplig lag i fråga om ett kreditinstituts likvidation och konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bestämmelserna i 24 a—24 k § i affärsbankslagen. Att i andelsbankslagen ta in lagvalsbestämmelser som är identiska med bestämmelserna i affärsbankslagen är inte ändamålsenligt. Dessutom torde betydelsen av dessa lagvalsbestämmelser vara ringa med beaktande av den verksamhet som kreditinstitut i andelslagsform bedriver.

1.3. Sparbankslagen

8 kap. Likvidation och konkurs

På samma sätt som i förslaget gällande andelsbankslagen föreslås det att 8 kap. sparbankslagen indelas i tre avsnitt med hjälp av mellanrubriker. Därtill föreslås kapitlets finskspråkiga rubrik "Sparbanks likvidation och konkurs" ändras till "Likvidation och konkurs". Ändringen inverkar inte på den svenskspråkiga rubriken.

Bestämmelser om likvidation

Kapitlets första avsnitt gäller endast bestämmelser om likvidation. Det består av de nuvarande 101—117 § samt den nya 104 a § som enligt förslaget fogas till lagen.

101 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att en sparbank skall informera Finansinspektionen om avsikten är att vid principalmötet fatta beslut om försättande av sparbanken i likvidation. Lagrummet motsvarar i tillämpliga delar förslagen gällande 18 a § i affärsbankslagen och 37 a § i andelsbankslagen.

Det föreslås att bestämmelserna om försättande av en sparbank i likvidation eller konkurs i den gällande lagens 101 § flyttas i ändrad form till den nya 120 a §.

104 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 104 a §. När registermyndigheten eller Finansinspektionen utser en likvidator skall de enligt förslaget ge denna ett intyg över förordnandet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av principalmötets protokoll anses utgöra bevis från principalmötet. Lagrummet motsvarar förslagen gällande 20 a § i affärsbankslagen och 38 a § i andelsbankslagen.

109 §. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så, att hänvisningen till förordningen om preskription i fordringsmål och om årsstämmning (32/1868) ersätts med en hänvisning till lagen om offentlig stämning (729/2003).

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. Enligt förslaget skall i det meddelande som avses i 2 mom. dessutom nämnas vad som i 121 § 2 mom. bestäms om en insättares anmälan till banken och om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller

fordringar som är säkrade i sakrätt.

Det föreslås att till paragrafen även fogas ett nytt 4 mom. Enligt momentet skall den anmälan som avses i 2 mom. göras på åtminstone finska och svenska. Anmälan skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerad "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående fordran - tidsfrister att beakta".

Paragrafens 3 och 4 mom. motsvarar förslagen gällande 20 b § i affärsbankslagen och 39 a § i andelsbankslagen.

Bestämmelser om konkurs

Det föreslås att till kapitlet fogas en andra mellanrubrik. Detta avsnitt av kapitlet innehåller endast bestämmelser om konkurs. Sådana bestämmelser är de nuvarande 118—120 § samt de nya 118 a och 119 a § som enligt förslaget fogas till kapitlet.

118 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 118 a §. Enligt lagrummet skall en sparbank informera Finansinspektionen innan sparbanken lämnar in konkursansökan. Momentet motsvarar förslagen gällande 21 § 2 mom. i affärsbankslagen och 40 § i andelsbankslagen.

119 a §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 119 a § med bestämmelser som kompletterar den allmänna konkurslagstiftningen i fråga om meddelanden som skall skickas till borgenärerna gällande bevakningen av fordringar och framförande av synpunkter. Dessa kompletterande uppgifter och krav är i allmänhet de samma som i 109 § 3 och 4 mom. vilka gäller likvidation. Eftersom den bakomliggande lagstiftningen i dessa fall är olika har bestämmelserna för tydlighetens skull tagits in som separata paragrafer under de mellanrubriker som gäller förfarandet i respektive fall. Lagrummet motsvarar förslagen gällande 22 a § i affärsbankslagen och 41 a § i andelsbankslagen.

120 §. Enligt huvudregeln i den gällande 120 § behöver insättarna inte bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton om en sparbanks egendom har avträtts till konkurs. Det föreslås att i paragrafen för klarhetens skull inkluderas en hänvisning till lagens 121 § 2 mom. enligt vilket insättare i vissa fall inom en tidsfrist skall anmäla sig hos

sparbanken när banken har försatts i likvidation eller konkurs, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt. Förslaget motsvarar förslagen gällande ändring av 23 § i affärsbankslagen och 43 § i andelsbankslagen.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

Det föreslås att till kapitlet fogas en tredje mellanrubrik som är kapitlets sista. Detta avsnitt av kapitlet omfattar gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. Sådana bestämmelser är den nuvarande 121 § samt de nya 120 a—120 d, 121 a och 121 b § som enligt förslaget fogas till kapitlet.

120 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 120 a § som delvis motsvarar den gällande lagens 101 §.

I paragrafens 1 mom. bestäms på samma sätt som i 23 a § i affärsbankslagen och 43 a § i andelsbankslagen i enlighet med artikel 9.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet att hemlandets myndigheter är exklusivt behöriga. Behöriga att besluta om försättande av en sparbank i likvidation enligt momentet är principalmötet och Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i denna lag. Behörig att besluta om försättande av en sparbank i konkurs är finsk domstol enligt vad som särskilt föreskrivs därom. Av den behörighet som avses i lagrummet omfattas också de eventuella filialer som kreditinstitutet har i andra EES-stater.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas på upplösningen av en sparbank inte 24 § handelsregisterlagen (129/1979). Momentet överensstämmer med sista meningen i 101 § 2 mom. i den gällande lagen om arbetsavtal.

120 b §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 120 b §. I paragrafens 1 mom. bestäms om Finansinspektionens skyldighet att informera tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-staterna om beslut som gäller försättande av sparbank i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få. Anmälan skall göras till de EES-stater där sparbanken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. skall likvidatorn

och, i fråga om konkurser, boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje ovan avsedd EES-stat.

Om en sparbank inte har kontor eller annan i kreditinstitutslagen avsedd verksamhet i andra EES-stater än i Finland, skall en sådan anmälan publiceras endast i Europeiska unionens officiella tidning.

Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska. Artikel 17.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätter nämligen att hemlandets officiella språk används. Likvidatorn och boförvaltaren skall dock i varje enskilt fall överväga om man i den anmälan som publiceras i dagstidning utöver finska och svenska borde använda det officiella språket i den stat där dagstidningen publiceras.

Lagrummet motsvarar förslagen gällande 23 b § i affärsbankslagen och 43 b § i andelsbankslagen.

120 c §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 120 c § med bestämmelser om att anmälan om ett beslut om försättande i likvidation eller konkurs skall registreras i ett offentligt register som förs i en annan EES-stat.

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall enligt förslaget begära att inledandet av likvidations- eller konkursförfarande registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat. Begäran skall göras om en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

Lagrummet motsvarar förslagen gällande 23 c § i affärsbankslagen och 43 c § i andelsbankslagen.

120 d §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 120 d §. Lagrummet motsvarar förslagen gällande 23 d § i affärsbankslagen och 43 d § i andelsbankslagen.

Enligt paragrafen får en borgenär som har sitt hemvist eller sitt säte i en annan EES-stat vid likvidation av en sparbank anmäla och vid konkurs bevaka sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran också på det officiella språket i hemvist- eller hemstaten. I detta fall skall dock den standardrubrik som förutsätts i rekonstruktions-

och likvidationsdirektivet, "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar", stå på antingen finska eller svenska. Momentet baserar sig på artikel 17.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I paragrafens 2 mom. bestäms för tydlighetens skull att en offentlig myndighet i en annan EES-stat jämföras med en i 1 mom. avsedd borgenär i fråga om likvidation och konkurs gällande en sparbank. Detta gäller såväl rätten att bevaka en fordran och framföra synpunkter angående fordran som rätten att vid bevakningen av fordran eller framförandet av synpunkter använda det officiella språket i myndighetens hemstat.

121 §. I paragrafens 2 mom. bestäms om sparbankers särskilda informationsskyldighet när sparbanken har försatts i likvidation eller konkurs. Banken skall nämligen utfärda en kungörelse till de insättare som inte på under de senaste tio åren före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken. Dessa insättare skall uppmanas att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot banken.

Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas en bestämmelse där banken förpliktas att härvid på motsvarande sätt iaktta vad som föreskrivs i 109 § 4 mom. och 119 a § 2 mom. vilka beskrivits ovan. Dessa lagrum förutsätter att man i kungörelsen använder en standardrubrik som utformats på alla officiella språk i EES-staterna. Själva kungörelsen skall publiceras på åtminstone finska och svenska. Om banken har en filial eller annan kreditinstitutsverksamhet i andra EES-stater än i Finland, är det i allmänhet motiverat att publicera kungörelsen i dessa stater också på deras officiella språk.

Paragrafen motsvarar förslagen gällande ändring av 24 § 2 mom. i affärsbankslagen och 44 § 2 mom. i andelsbankslagen.

121 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 121 a §. Enligt paragrafen skall likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren regelbundet informera borgenärerna om hur förfarandet framskrider. Lagrummet motsvarar förslagen gällande 23 e § i affärsbankslagen och 44 a § i andelsbankslagen.

121 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 121 b §. I enlighet med paragrafen gäller beträffande tillämplig lag i fråga om en sparbanks likvidation och konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bestämmelserna i 24 a—24 k § i affärsbankslagen. Bestämmelsen motsvarar förslaget gällande ändring av 44 b § i andelsbankslagen.

1.4. Kreditinstitutslagen

12 §. *Återkallande av koncession eller begränsning av verksamheten.* Enligt paragrafens gällande 3 mom. skall Finansinspektionen återkalla kreditinstituts koncession då kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidatorerna har givit slutredovisning om likvidationen.

I artikel 12 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bestäms om återkallelse av ett kreditinstituts auktorisation. Enligt artikeln skall institutets auktorisation återkallas med iakttagande särskilt av förfarandet i artikel 22.9 i kreditinstitutsdirektivet när ett beslut har fattats om inledande av ett likvidationsförfarande som avser ett kreditinstitut och inga rekonstruktionsåtgärder har vidtagits eller om sådana åtgärder har misslyckats. I rekonstruktions- och likvidationsdirektivet avses med likvidationsförfarande ett förfarande som inleds och kontrolleras av myndigheterna i en medlemsstat.

Med anledning av det ovan beskrivna föreslås det att till 12 § 3 mom. kreditinstitutslagen fogas ett krav på att Finansinspektionen skall återkalla kreditinstituts koncession när kreditinstitutet har försatts i likvidation genom registermyndighetens eller domstolens beslut. När initiativet till likvidationen tas av myndigheterna kan återkallandet av koncessionen inte längre uppskjutas till att ske till exempel efter att slutredovisningen har avgivits.

Enligt artikel 12.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall återkallelse av en auktorisation enligt punkt 1 inte hindra den eller de personer som ansvarar för likvidationen från att fortsätta en del av kreditinstituts verksamhet i den utsträckning som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till syftet med likvidationen. Hemlandet får före-

skriva att denna verksamhet skall fortsättas med medgivande och under tillsyn av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Det föreslås att en dylik bestämmelse fogas till 12 § kreditinstitutslagen i form av ett nytt 8 mom. Enligt förslaget kan när ett kreditinstituts koncession har återkallats kreditinstituts verksamhet med finansministeriets samtycke och under dess tillsyn fortsätta i den utsträckning som detta är ändamålsenligt med hänsyn till syftet med likvidationen.

1.5. Lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

1 a §. *Bestämmelser om behörighet och tillämplig lag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 1 a §. Enligt paragrafens 1 mom. är behörig att besluta om avbrytande av en banks verksamhet finansministeriet på det sätt som föreskrivs i denna lag. Behörig att besluta om inledande av saneringsförfarande gällande en bank är finsk domstol på det sätt som föreskrivs i denna lag och i lagen om företagsrekonstruktion. Förfarandet gäller också en banks filialer i andra EES-stater. Det föreslagna momentet baserar sig på artikel 3.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, enligt vilken endast de administrativa eller rättsliga myndigheterna i hemlandet skall ha behörighet att besluta om genomförandet av en eller flera rekonstruktionsåtgärder i ett kreditinstitut, inklusive filialer i andra medlemsstater. Motsvarande förslag till bestämmelser i fråga om likvidation och konkurs finns i 23 a § i affärsbankslagen, 43 a § andelsbankslagen och 120 a § sparbankslagen.

I paragrafens 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 44 b § i andelsbankslagen och 121 b § sparbankslagen att beträffande tillämplig lag i fråga om avbrytande av en banks verksamhet och saneringsförfarande gällande en bank inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller bestämmelserna i 24 a—24 k § i affärsbankslagen. Förslaget baserar sig på artikel 3.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet samt de artiklar som hänvisas till i motiveringen till 24 a—24 k § i affärsbankslagen.

Placeringen av paragrafen i början av lagen

bland de allmänna bestämmelserna baserar sig på att bestämmelserna om myndigheters behörighet och den lag som skall tillämpas på Europeiska ekonomiska samarbetsrådet är viktiga med tanke på tillämpandet av lagen.

4 §. *Avbrottsbeslut.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir ett nytt 4 mom. I det nya 3 mom. bestäms om rätt att söka ändring i finansministeriets avbrottsbeslut. Som hittills kan man söka ändring i beslutet hos högsta förvaltningsdomstolen under iakttagande av bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Enligt förslaget kan besvär anföras inom 30 dagar från det att finansministeriets beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Om offentliggörandet bestäms närmare i lagförslagets 16 b §. Att i lagen ta in en uttrycklig bestämmelse om sökande av ändring gör också regleringen klarare framför allt i förhållande till artikel 6 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt den nämnda artikeln skall beslutet om genomförandet av de rekonstruktionsåtgärder, om det kan komma att påverka rättigheterna för tredje man i ett värdland, och om det är möjligt att i hemlandet överklaga det beslut som har föranlett åtgärden, offentliggöras i enlighet med artikeln.

Enligt 6 § 1 mom. förvaltningsprocesslagen kan besvär anföras över ett beslut av den som beslutet avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet. I enlighet med detta har banken själv rätt att söka ändring eftersom beslutet gäller banken. Rätt att söka ändring har dessutom bankens insättare eftersom beslutet inverkar direkt på insättarnas rättigheter.

5 §. *Tillsättande av ombud.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket Finansinspektionen skall ge ombudet ett intyg över att denna tillsatts för uppdraget. Bestämmelsen motsvarar bl.a. förslaget gällande 20 a § i affärsbankslagen.

14 §. *Särskilda bestämmelser som skall tillämpas på företagssanering.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir ett 5 mom. Enligt det nya 4 mom. skall domstolen ge utredaren ett intyg över att denna förordnats till upp-

draget. Förslaget motsvarar förslaget gällande 5 § 3 mom. i affärsbankslagen.

14 a §. *Delgivning till borgenärer.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 14 a §. Enligt paragrafens 1 mom. skall i de delgivningar till bankens borgenärer som avses i 10 kap. lagen om företagssanering också nämnas om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt. Förslaget baserar sig på artikel 7.1 och artikel 14.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Enligt paragrafens 2 mom. skall de meddelanden som avses i 1 mom. göras på åtminstone finska och svenska. Anmälan skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerad "Anmodan att anmäla en fordran; tidsfrister att beakta" respektive "Anmodan att inkomma med synpunkter; tidsfrister att beakta". Förslaget gällande paragrafens 2 mom. baserar sig på artikel 7.1 och artikel 17.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Förslag till bestämmelser som motsvarar paragrafen i fråga om likvidation och konkurs ingår bl.a. i 20 b och 22 a § i affärsbankslagen.

14 b §. *Anmälan av fordringar.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 14 b §. Enligt paragrafen får en borgenär som har sitt hemvist eller sitt säte i en annan EES-stat vid saneringsförfarande gällande en bank anmäla sin fordran och inkomma med synpunkter angående sin fordran också på det officiella språket i hemvist- eller hemstaten. I detta fall skall dock den standardrubrik som förutsätts i direktivet, "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar", stå på antingen finska eller svenska. Paragrafens 1 mom. baserar sig på artikel 7.2 och artikel 17.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I paragrafens 2 mom. bestäms för tydlighetens skull att en offentlig myndighet i en annan EES-stat jämställs med en i 1 mom. avsedd borgenär i fråga om saneringsförfarande gällande en bank. Detta gäller såväl rätten att meddela en fordran och framföra synpunkter angående fordran som rätten att vid meddelandet av fordran eller framförandet av synpunkter använda det officiella språket i myndighetens hemstat.

5 a kap. **Anmälan av beslut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 5 a kap. med bestämmelser om andra anmälningar som baserar sig på rekonstruktions- och likvidationsdirektivet än de som avses i 14 a och 14 b §.

Att sammanföra dylika specialbestämmelser om förfaranden till ett eget kapitel i slutet av lagen kan anses ändamålsenligt med tanke på att bestämmelserna gäller såväl avbrytande av bankens verksamhet som saneringsförfarandet.

16 a §. *Anmälan till tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 16 a §. Paragrafens 1 mom. baserar sig på artikel 4 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I momentet bestäms om finansministeriets skyldighet att i fråga om avbrott i en banks verksamhet och inledande av saneringsförfarande, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-staterna. Anmälan skall göras till de EES-stater där banken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen. Ett motsvarande förslag till bestämmelse gällande likvidation och konkurs ingår bl.a. i 23 b § 1 mom. i affärsbankslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. skall den i 1 mom. avsedda anmälan göras på motsvarande sätt när avbrytandet av verksamheten och saneringsförfarandet upphört på det sätt som avses i 16 §. Med tanke på förfarandets karaktär är det ändamålsenligt att anmälan görs också när förfarandet upphör.

16 b §. *Offentliggörande av beslut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 16 b §. Enligt paragrafens 1 mom. skall ombudet informera om avbrytande av en banks verksamhet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i de EES-stater där banken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen. Anmälan i dagstidningarna skall göra på det officiella språket i den berörda staten. Ombudet skall göra motsvarande anmälan när avbrytande av verksamheten upphört. Om avbrytandet av verksamheten upp-

hört till följd av att den tidsfrist som anges i avbrottsbeslutet har löpt ut behöver anmälan inte göras. I detta fall framgår tidpunkten för när avbrytandet upphört i samband med att själva avbrottsbeslutet offentliggörs. I de fall då avbrytandet upphör på grund av att företagssaneringsförfarande inleds kan anmälan om att avbrytandet upphört i praktiken göras samtidigt som anmälan om inledande av företagssaneringsförfarande offentliggörs.

När det gäller saneringsförfarande skall ombudet på motsvarande sätt informera om inledande och upphörande av förfarandet.

I anmälan om inledande av avbrott i en banks verksamhet och av saneringsförfarande skall enligt paragrafens 2 mom. samtidigt anges syftet med förfarandet, den tillämpliga lagstiftningen, tidsfristerna för att överklaga och den myndighet som är behörig att pröva ett överklagande.

Att avbryta en banks verksamhet är en ytterst exceptionell åtgärd. Då ligger det i kundernas och bankens övriga intressenters intresse att beslutet offentliggörs på ovan avsedda sätt också i de fall då finansministeriet med stöd av lagens 3 § 2 mom. av särskild anledning fattar beslut om att fortsätta avbrottet med högst en månad i sänder, likväl högst till dess att sex månader har förflutit från att avbrytandet inleddes.

I paragrafens 3 mom. bestäms för tydlighetens skull att ikraftträdandet av avbrytande av verksamheten och saneringsförfarande inte är beroende av om den ovan avsedda anmälingen har offentliggjorts.

Paragrafens 1 och 2 mom. baserar sig på artikel 6.1, 6.3 och 6.4 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Paragrafens 3 mom. baserar sig i sin tur på artikel 6.5.

En motsvarande skyldighet att anmäla inledande av likvidation och konkurs ingår bl.a. förslaget till ändring av 23 b § 2 mom. i affärsbankslagen.

16 c §. *Anteckning i register som förs i andra EES-stater.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 16 c § med bestämmelser om att anmälan om avbrytande av en banks verksamhet och inledande av saneringsförfarande skall registreras i ett offentligt register som förs i en annan EES-stat. Paragrafen baserar sig på artikel 29 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt punkt 2 i artikeln

kan en medlemsstat emellertid föreskriva att registrering är obligatoriskt.

Ombudet och, i fråga om saneringsförfarande, utredaren skall enligt förslaget begära att inledandet av förfarande registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat. Begäran skall göras när en registeranteckning om inledande av ett motsvarande förfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

En motsvarande skyldighet att begära att en registeranteckning skall göras om inledande av likvidation och konkurs ingår bl.a. förslaget gällande 23 c § i affärsbankslagen.

1.6. Lag om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

2 §. *Definitioner.* I den gällande 2 § definieras begreppen kreditinstitut (punkt 1), finansiellt institut (punkt 2) och hemstat (punkt 3). Det föreslås att paragrafen ändras så, att till den fogas definitioner gällande rekonstruktionsåtgärd, likvidationsförfarande, rekonstruktör och förvaltare, vilka baserar sig på artikel 2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Dessa definitioner utgör punkt 4—7 i paragrafen. Övriga definitioner som avses i artikel 2 behöver inte tas in i lagen.

Enligt paragrafens 4 punkt avses med rekonstruktionsåtgärd en åtgärd som baserar sig på beslut av en myndighet och som syftar till att trygga eller återställa ett kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet. Enligt paragrafens 5 punkt avses med likvidationsförfarande ett kollektivt förfarande som grundar sig på en myndighets beslut och vars syfte är att avyttra kreditinstitutets tillgångar under myndighetens tillsyn. Med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd.

Enligt paragrafens 6 punkt avses med rekonstruktör en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att förvalta saneringsåtgärder. Med förvaltare avses enligt paragrafens 7 punkt en person eller ett organ som utses av en myndighet

och vars uppgift är att förvalta ett likvidationsförfarande.

I UKL är det ändamålsenligt att skriva definitionerna i allmän form, som i direktivet, eftersom de också gäller förfaranden i andra EES-stater och förfarandets specifika karaktär och benämning kan variera från en stat till en annan.

6 a §. *Erkännande av rekonstruktionsåtgärd och likvidationsförfarande.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 6 a §. Paragrafen gäller kreditinstitut vars hemort är i en annan EES-stat än Finland.

Enligt paragrafens 1 mom. träder ett beslut enligt lagstiftningen i hemstaten för ett kreditinstitut om att inleda en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet utan vidare formaliteter i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i kreditinstitutets hemstat. Förslaget baserar sig på hemstatsprincipen, som fastställs i artikel 3 och artikel 9.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Endast myndigheterna i kreditinstitutets hemstat är behöriga i ärendet och de beslut som fattas av myndigheterna träder omedelbart i kraft på hela EU:s område och på motsvarande sätt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Paragrafens 2 mom. baserar sig på artikel 5 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, som inte har någon motsvarighet i direktivets bestämmelser om likvidationsförfarande. Enligt paragrafens 2 mom. skall finansministeriet, Finlands Bank och Finansinspektionen informera tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om de anser att en rekonstruktionsåtgärd gällande ett kreditinstituts filial bör inledas. Finansinspektionen åläggs att meddela informationen för kännedom. Ett sådant informationsutbyte är en del av det samarbete mellan tillsynsmyndigheterna som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet.

6 b §. *Rekonstruktör och förvaltare.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 6 b § som baserar sig på artikel 28 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I paragrafens 1 mom. bestäms om hur en rekonstruktör eller förvaltare som agerar i Finland kan bevisa att han eller hon handhar en saneringsåtgärd eller ett likvidationsförfarande vid kreditinstitutet. Enligt momentet sker detta genom en be-

styrkt kopia av det ursprungliga utnämningens beslutet eller något annat intyg som har utfärdats av myndigheterna i kreditinstitutets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Paragrafens 2 och 3 mom. gäller utövändet av rekonstruktörens och förvaltarens befogenheter i Finland. Dessa personer är enligt 2 mom. berättigade att i Finland utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva i kreditinstitutets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har också rätt att i Finland anlita ett biträde som utsetts enligt lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat.

En rekonstruktör och förvaltare som agerar i Finland skall följa finsk lag. Ett krav på detta ingår i förslaget gällande paragrafens 3 mom. Som exempel på med rekonstruktions- och likvidationsdirektivet överensstämmande fall då Finlands lag skall iakttas nämns i momentet avyttring av tillgångar och information om förfarandet till arbetstagare.

6 c §. *Anteckning i register.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 6 c § som baserar sig på artikel 29 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Om inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag antecknas i ett register, skall den registeransvariga enligt 6 c § på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan behörig myndighet eller person i kreditinstitutets hemstat i registret anteckna att en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har inletts i fråga om kreditinstitutet. I Finland för Rättsregistercentralen ett gemensamt register över konkurs- och företagssaneringsärenden. Närmare bestämmelser om registerföringen finns i förordningen om konkurs- och företagssaneringsregistret (958/1994).

9 c §. *Ansökan om försättande i konkurs.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 9 c § som innehåller bestämmelser om konkursansökan för kreditinstitut i tredje land. Enligt paragrafens 1 mom. kan egendom som tillhör ett sådant kreditinstitut i Finland avträdas till konkurs enligt beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Denna bestämmelse som motsvarar den gällande lagen hänförs till förslaget om upphävande av 21 §. Innan kreditinstitutet lämnar in ansökan om att dess

egendom avträds till konkurs skall det informera Finansinspektionen om saken. Denna bestämmelse motsvarar bl.a. förslaget gällande 21 § 2 mom. i affärsbankslagen.

Bestämmelsen i momentets första mening bör bibehållas i lagen för att garantera en jämlik behandling av insättarna i filialer till tredje lands kreditinstitut i Finland och andra borgenärer vid insolvens. Som i den gällande lagen har man i momentet inte tagit ställning till hur omfattande verkningarna av en sådan konkurs är. I praktiken inverkar konkursen endast på den verksamhet som tredje lands kreditinstitut bedriver i Finland och dess egendom i Finland, om inget annat överenskommit mellan staterna.

Paragrafens 2 mom. motsvarar bl.a. 22 § 1 mom. i den gällande affärsbankslagen. Enligt förslaget skall domstolen omedelbart underrätta Finansinspektionen om en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut måtte försättas i konkurs. Domstolen skall skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av det meddelande som avses ovan.

10 §. *Återkallelse och begränsning av koncession.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. Enligt lagrummet skall Finansinspektionen återkalla en filials koncession då kreditinstitutet har försatts i konkurs i Finland. Förslaget motsvarar 12 § 3 mom. i den gällande kreditinstitutslagen, enligt vilket ett inhemskt kreditinstituts koncession skall återkallas då kreditinstitutet har försatts i konkurs.

10 a §. *Verkningarna av att koncessionen återkallas.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 10 a § som i fråga om filialer till tredje lands kreditinstitut motsvarar den gällande lagens 25 §. Det föreslås nedan att den sistnämnda paragrafen upphävs.

Enligt det nya 10 a § 1 mom. skall verksamheten vid en filial till tredje lands kreditinstitut avslutas under Finansinspektionens tillsyn och så som den bestämmes, om en myndighet i ett kreditinstitutets hemstat återkallar kreditinstitutets koncession. Enligt paragrafens 2 mom. skall motsvarande förfarande iakttas också när Finansinspektionen själv återkallar en filials koncession eller förbjuder ett kreditinstitut att fortsätta sin verk-

samhet i Finland.

10 b §. *Anmälan av konkurs och återkallelse av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* I punkt 22 i ingressen till rekonstruktions- och likvidationsdirektivet konstateras att de administrativa eller rättsliga myndigheterna och de behöriga myndigheterna liksom rekonstruktörer och förvaltare bör bemöda sig om att samordna sina åtgärder om ett tredje lands kreditinstitut har filialer i mer än en medlemsstat. I punkt 22 i ingressen till rekonstruktions- och likvidationsdirektivet konstateras också att varje filial behandlas individuellt vad avser tillämpningen av direktivet. Om det samarbete som avses i ingressen bestäms närmare i artikel 19 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Det föreslås att till lagen fogas en ny 10 b § som innehåller bestämmelser om det samarbete mellan myndigheter, rekonstruktör och förvaltare som förutsätts i artikel 19 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt paragrafens 1 mom. skall Finansinspektionen utan dröjsmål i fråga om i 9 c § avsett beslut om inledande av konkurs gällande tredje lands kreditinstitut, inklusive de följder förfarandet kan få, samt i fråga om i 10 § 2 mom. avsett beslut som gäller återkallelse av koncession, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där kreditinstitutet har inrättat en filial eller där det tillhandahåller i kreditinstitutsdirektivet avsedda tjänster.

Enligt paragrafens 2 mom. skall Finansinspektionen och boförvaltaren i tillräcklig utsträckning samarbeta med de behöriga myndigheterna och utredarna i de andra EES-stater i vilka kreditinstitutet har inrättat en filial som finns upptagen på den lista som varje år offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning. Enligt artikel 11 i kreditinstitutsdirektivet skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna anmäla varje auktorisation av ett kreditinstitut till kommissionen.

Varje enskilt kreditinstitut skall uppföras på en lista som kommissionen skall offentliggöra i Europeiska unionens officiella tidning och hålla aktuell.

10 c §. *Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 10 c § där det genom en hänvisning till de föreslagna 24 a—24 k § i affärsbankslagen bestäms om de lagvalsbestämmelser som skall iaktas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vid konkurs gällande filialer till tredje lands kreditinstitut. Hänvisningen motsvarar i tillämpliga delar förslagen gällande 44 b § i andelsbankslagen och 121 b § sparbankslagen.

21 §. *Avträdelse till konkurs.* Det föreslås att paragrafen upphävs eftersom enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet endast myndigheterna i hemstaten är behöriga myndigheter att besluta om avträdelse av egendomen till konkurs i fråga om filialer till en EES-stats kreditinstitut. Det föreslås att bestämmelser om avträdelse till konkurs i fråga om tredje lands kreditinstitut utfärdas i 9 c §.

25 §. *Verkningarna av att koncessionen återkallas.* Det föreslås att paragrafen upphävs av samma orsak som ovan i 21 §. Det föreslås att bestämmelser om verkningarna av att koncessionen återkallas i fråga om tredje lands kreditinstitut utfärdas i 10 a §.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. På saneringsåtgärder och likvidationsåtgärder som inletts före dessa lagars ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslagen***1.****Lag****om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 23 § och 24 § 2 mom. samt

fogas till lagen en ny mellanrubrik före 18 §, nya 18 a, 20 a och 20 b §, en ny mellanrubrik före 21 §, till 21 § ett nytt 2 mom., till lagen en ny 22 a §, en ny 23 a § och en ny mellanrubrik före den, nya 23 b—23 e §, en ny 24 a § och en ny mellanrubrik före den samt nya 24 b—24 k § som följer:

6 kap.

Likvidation och konkurs*Bestämmelser om likvidation*

18 a §

Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet försätts i likvidation genom bolagsstämans beslut. Vad som ovan föreskrivs om bolagsstämans beslut iakttas i tillämpliga delar beträffande sådant enhälligt beslut av aktieägarna som avses i 9 kap. 1 a § lagen om aktiebolag.

20 a §

Registermyndigheten, Finansinspektionen och domstolen skall när de utser en likvidator ge denne ett intyg över valet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av bolagsstämans protokoll utgör bevis på att bolagsstämman har utsett likvidatorn till uppdraget.

20 b §

Ett kreditinstituts likvidator skall i det meddelande till borgenärerna som avses i 13 kap. 9 a § 2 mom. lagen om aktiebolag dessutom nämna

1) vad som i 24 § 2 mom. föreskrivs om en insättares anmälan till banken och

2) om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Meddelandet skall lämnas på åtminstone finska och svenska. Meddelandet skall på de officiella språken i alla stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) vara rubricerat "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

Bestämmelser om konkurs

21 §

— — — — —
Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet lämnar in ansökan om att dess egendom avträds till konkurs.

22 a §

I det meddelande som kreditinstitutet skall sända till borgenärerna gällande bevakningen av fordringar skall, utöver vad som annars föreskrivs, dessutom nämnas

1) vad som i 23 § föreskrivs om en insättares bevakningsskyldighet och vad som i 24 §

2 mom. föreskrivs om en insättares anmälan till banken och

2) om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Det meddelande som kreditinstitutet skall sända till borgenärerna och som gäller bevakningen av fordringar eller framförande av synpunkter skall vara avfattat på åtminstone finska och svenska. Meddelandet skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerat "Anmodan att anmäla en fordran - tidsfrister att beakta" respektive "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

23 a §

Behöriga att besluta om försättande av ett kreditinstitut i likvidation är kreditinstitutets bolagsstämma, registermyndigheten, Finansinspektionen och finsk domstol på det sätt som föreskrivs i denna lag och i lagen om aktiebolag. Behörig att besluta om försättande av ett kreditinstitut i konkurs är finsk domstol enligt vad som särskilt föreskrivs därom. Det ovan föreskrivna förfarandet gäller också ett kreditinstituts filialer i andra EES-stater.

23 b §

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i fråga om beslut som gäller försättande av kreditinstitut i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där kreditinstitutet har en filial eller där det tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

I fråga om likvidation skall likvidatorn och

i fråga om konkurs boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska.

23 c §

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall begära att inledandet av likvidations- eller konkursförfarande registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, ifall en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

23 d §

En borgenär som har sitt hemvist, sitt säte eller sin vanliga vistelseort i en annan EES-stat får anmäla eller bevaka sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran också på den andra statens officiella språk. I detta fall skall dock anmälan av fordran, bevakningen av fordran eller framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på finska eller svenska.

I fråga om likvidation och konkurs gällande ett kreditinstitut jämställs en offentlig myndighet i en annan EES-stat med en i 1 mom. avsedd borgenär.

23 e §

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall regelbundet informera borgenärerna om hur likvidations- och konkursförfarandet fortskrider.

24 §

Då en affärsbank har försatts i likvidation eller konkurs skall den genom en offentlig kungörelse uppmana insättare som inte under de senaste tio åren före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken, att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot kreditinstitutet. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev,

under adresser som banken känner till. Härvid iakttas på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 20 b § 2 mom. och 22 a § 2 mom.

Bestämmelser som inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet iakttas i fråga om tillämplig lag

24 a §

På ett kreditinstituts likvidation och konkurs samt på förfarandets rättsverkningar tillämpas finsk lag, om inte annat föreskrivs nedan i detta kapitel.

24 b §

Rättsverkningarna beträffande arbetsavtal och anställningsförhållanden regleras uteslutande av den lag i en EES-stat som tillämpas på arbetsavtalet eller anställningsförhållandet i fråga.

24 c §

Rättsverkningarna beträffande avtal om nyttjanderätt till eller överlåtelse av fast egendom regleras uteslutande av lagen i den EES-stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.

24 d §

Rättsverkningarna på kreditinstituts sådana rättigheter som gäller fast egendom, fartyg eller luftfartyg och som skall registreras i ett offentligt register, regleras av lagen i den EES-stat där registret förs.

24 e §

De rättigheter som hänför sig till värdepapper eller derivatavtal och vilkas uppkomst eller överföring förutsätter registrering på ett konto, i ett register eller i ett system för centraliserad förvaring, regleras av lagen i den EES-stat där registret eller kontot hålls eller där systemet för förvaring är beläget.

24 f §

Rättsverkningarna av nettningsöverenskommelser regleras uteslutande av den lag som är tillämplig på dessa avtal.

Rättsverkningarna av återköpsavtal regleras uteslutande av den lag som är tillämplig på dessa avtal, om inte annat följer av 24 e §.

24 g §

Rättsverkningarna av ett likvidations- eller konkursförfarande på transaktioner som utförs på en reglerad marknad regleras uteslutande av den lag som tillämpas på transaktioner som utförts på denna marknad, om inte annat följer av 24 e §.

24 h §

Att likvidation eller konkurs inleds påverkar inte en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser egendom som tillhör kreditinstitutet och som vid den tidpunkt då förfarandet inleds finns inom en annan EES-stats än Finlands territorium. Detsamma gäller rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om varan då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan EES-stats än Finlands territorium.

Att likvidation eller konkurs inleds påverkar inte en borgenärs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som kreditinstitutet har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på kreditinstitutets fordran.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. påverkar inte återopande av ogiltighet och hindrar inte att en rättshandling återgår enligt finsk lag.

24 i §

Om ett kreditinstitut, efter det att likvidation eller konkurs har inletts, mot ersättning företar en rättshandling som gäller fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i ett offentligt register eller värdepapper eller derivatavtal, beträffande vilka gäller att rättigheterna till dem registreras i ett register eller på ett konto eller att de placeras i ett system för centraliserad förvaring, skall denna rättshandlings giltighet regleras av lagen i den EES-stat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller där registret, kontot eller systemet hålls.

24 j §

Bestämmelserna i 24 a § och 24 h § 3 mom. tillämpas inte i fråga om ogiltighet eller återgång av en rättshandling, om den som haft vinning av en rättshandling som skadat borgenärerna visar att lagstiftningen i någon annan EES-stat än Finland tillämpas på rättshandlingen och att denna lag i det ak-

tuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan om handlingen.

24 k §

Om det när likvidation eller konkurs inleds pågår en rättegång beträffande sådana tillgångar eller rättigheter för ett kreditinstitut som omfattas av förfarandet, regleras rätts-

verkningarna beträffande rättegången uteslutande av lagen i den EES-stat där rättegången pågår.

Denna lag träder i kraft den 200 .

På likvidation och konkurs som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 37 § 2 mom., 43 § och 44 § 2 mom. samt fogas till lagen en ny mellanrubrik före 37 §, nya 37 a, 38 a och 39 a §, en ny mellanrubrik före 40 §, till 40 § ett nytt 2 mom., till lagen en ny 41 a §, en ny 43 a § och en ny mellanrubrik före den samt nya 43 b—43 d § samt 44 a och 44 b § som följer:

9 kap.

Likvidation och konkurs

Bestämmelser om likvidation

37 §

Registermyndigheten skall senast den dag som anges i 19 kap. 4 § lagen om andelslag begära Finansinspektionens utlåtande om avregistrering eller försättande i likvidation.

37 a §

Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet försätts i likvidation genom andelsstämmans beslut. Vad som ovan föreskrivs om andelsstämmans beslut iakttas i tillämpliga delar beträffande sådant enhälligt beslut av alla medlemmar som avses i 4 kap. 2 § lagen om andelslag.

38 a §

Registermyndigheten och Finansinspektionen skall när de utser en likvidator ge denne ett intyg över valet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av andelsstämmans protokoll utgör bevis på att andelsstämman har utsett likvidatorn till uppdraget.

39 a §

Ett kreditinstituts likvidator skall i det meddelande till borgenärerna som avses i 19 kap. 10 § 2 mom. lagen om andelslag dessutom nämna

- 1) vad som i 44 § 2 mom. föreskrivs om en insättares anmälan till banken och
- 2) om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Meddelandet skall lämnas på åtminstone finska och svenska. Meddelandet skall på de officiella språken i alla stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) vara rubricerat "Anmodan att anmäla fordran

och att inkomma med synpunkter om en fordran - tidsfrister att beakta".

Bestämmelser om konkurs

40 §

— — — — —
Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet lämnar in ansökan om att dess egendom avträds till konkurs.

41 a §

I det meddelande som kreditinstitutet skall sända till borgenärerna gällande bevakningen av fordringar skall, utöver vad som annars föreskrivs, dessutom nämnas

1) vad som i 43 § föreskrivs om en insättares bevakningsskyldighet och vad som i 44 § 2 mom. föreskrivs om en insättares anmälan till banken och

2) om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Det meddelande som kreditinstitutet skall sända till borgenärerna och som gäller bevakningen av fordringar eller framförande av synpunkter skall vara avfattat på åtminstone finska och svenska. Meddelandet skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerat "Anmodan att anmäla en fordran - tidsfrister att beakta" respektive "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

43 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 44 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

43 a §

Behöriga att besluta om försättande av ett kreditinstitut i likvidation är andelsstämman,

registermyndigheten och Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i denna lag och i lagen om andelslag. Behörig att besluta om försättande av ett kreditinstitut i konkurs är finsk domstol enligt vad som särskilt föreskrivs därom. Det ovan föreskrivna förfarandet gäller också ett kreditinstituts filialer i andra EES-stater.

43 b §

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i fråga om beslut som gäller försättande av kreditinstitut i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där kreditinstitutet har en filial eller där det tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

I fråga om likvidation skall likvidatorn och i fråga om konkurs boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska.

43 c §

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall begära att inledandet av likvidations- eller konkursförfarande registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, ifall en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

43 d §

En borgenär som har sitt hemvist, sitt säte eller sin vanliga vistelseort i en annan EES-stat får anmäla eller bevaka sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran också på den andra statens officiella språk. I detta fall skall dock anmälan av fordran, bevakningen av fordran eller framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på finska eller svenska.

I fråga om likvidation och konkurs gällande ett kreditinstitut jämställs en offentlig

myndighet i en annan EES-stat med en i 1 mom. avsedd borgenär.

44 §

Då en andelsbank har försatts i likvidation eller konkurs, skall den genom en offentlig kungörelse uppmana insättare som inte under tio år före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot kreditinstitutet. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev, under adresser som banken känner till. Härvid iakttas på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 39 a § 2 mom. och 41 a § 2 mom.

44 a §

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall regelbundet informera borgenärerna om hur likvidations- och konkursförfarandet fortskrider.

44 b §

Beträffande tillämplig lag i fråga om ett kreditinstituts likvidation och konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller bestämmelserna i 24 a—24 k § lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

Denna lag träder i kraft den 200 .

På likvidation och konkurs som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) rubriken för 8 kap., 101 §, 109 § 1 mom., 120 § 1 mom. och 121 § 2 mom., av dessa lagrum 101 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 590/2003, samt

fogas till lagen en ny mellanrubrik före 101 § och en ny 104 a §, till 109 § nya 3 och 4 mom., till lagen en ny 118 a § och en ny mellanrubrik före den, en ny 119 a §, en ny 120 a § och en ny mellanrubrik före den samt nya 120 b—120 d, 121 a och 121 b § som följer:

8 kap.

Likvidation och konkurs

Bestämmelser om likvidation

101 §

Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan sparbanken försätts i likvidation genom beslut av principalmötet.

104 a §

Registermyndigheten och Finansinspektio-

nen skall när de utser en likvidator ge denne ett intyg över valet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av principalmötets protokoll utgör bevis på att principalmötet har utsett likvidatorn till uppdraget.

109 §

Likvidatorerna skall söka offentlig stämning på sparbankens borgenärer. Angående offentlig stämning gäller bestämmelserna i lagen om offentlig stämning (729/2003), om inte något annat följer av 2 mom.

Sparbankens likvidator skall i det meddelande till borgenärerna som avses i 2 mom. dessutom nämna

1) vad som i 121 § 2 mom. föreskrivs om en insättares anmälan till banken och

2) om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Meddelandet skall lämnas på åtminstonefinska och svenska. Meddelandet skall på de officiella språken i alla stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) vara rubricerat "Anmodan att anmäla fordran eller att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

Bestämmelser om konkurs

118 a §

En sparbank skall informera Finansinspektionen innan sparbanken lämnar in ansökan om att dess egendom avträds till konkurs.

119 a §

I det meddelande som sparbanken skall sända till borgenärerna gällande bevakningen av fordringar skall, utöver vad som annars föreskrivs, dessutom nämnas

1) vad som i 120 § 1 mom. föreskrivs om en insättares bevakningsskyldighet och vad som i 121 § 2 mom. föreskrivs om en insättares anmälan till banken och

2) om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Det meddelande som sparbanken skall sända till borgenärerna och som gäller bevakningen av fordringar eller framförande av synpunkter skall vara avfattat på åtminstone finska och svenska. Meddelandet skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerat "Anmodan att anmäla fordran - tidsfrister att beakta" respektive "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

120 §

Om en sparbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 121 § 2 mom. Vad som i detta moment föreskrivs om insät-

tare tillämpas inte på insättningsgarantifonden då denna med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen har övertagit insättarnas rättigheter.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

120 a §

Behöriga att besluta om försättande av en sparbank i likvidation är principalmötet och Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i denna lag. Behörig att besluta om försättande av en sparbank i konkurs är finsk domstol enligt vad som särskilt föreskrivs därom. Det ovan föreskrivna förfarandet gäller också en sparbanks filialer i andra EES-stater.

På upplösningen av en sparbank tillämpas inte 24 § handelsregisterlagen (129/1979).

120 b §

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i fråga om beslut som gäller försättande av en sparbank i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där sparbanken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

I fråga om likvidation skall likvidatorn och i fråga om konkurs boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska.

120 c §

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall begära att inledandet av likvidations- eller konkursförfarande registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, ifall en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

120 d §

En borgenär som har sitt hemvist, sitt säte eller sin vanliga vistelseort i en annan EES-

stat får anmäla eller bevakna sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran också på den andra statens officiella språk. I detta fall skall dock anmälan av fordran, bevakningen av fordran eller framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på finska eller svenska.

I fråga om likvidation och konkurs gällande en sparbank jämställs en offentlig myndighet i en annan EES-stat med en i 1 mom. avsedd borgenär.

121 §

 Då en sparbank har försatts i likvidation eller konkurs, skall den genom en offentlig kungörelse uppmana insättare som inte under tio år före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot ban-

ken. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev, under adresser som banken känner till. Härvid iakttas på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 109 § 4 mom. och 119 a § 2 mom.

121 a §

Likvidatorn och, i fråga om konkurser, boförvaltaren skall regelbundet informera borgenärerna om hur likvidations- och konkursförfarandet fortskrider.

121 b §

Beträffande tillämplig lag i fråga om en sparbanks likvidation och konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller bestämmelserna i 24 a—24 k § lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

 Denna lag träder i kraft den 200 .

På likvidation och konkurs som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

4.

Lag**om ändring av 12 § kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) 12 § 3 mom., sådant det
 lyder i lag 588/2003, samt
fogas till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1500/2001 och i nämnda lag 588/2003, ett
 nytt 8 mom. som följer:

12 §

Återkallande av koncession eller begränsning av verksamheten

Finansinspektionen skall återkalla koncessionen då kreditinstitutet har försatts i konkurs eller försatts i likvidation genom registermyndighetens eller domstolens beslut eller då likvidatorerna har givit slutredovisning om likvidationen.

När ett kreditinstituts koncession har återkallats kan kreditinstitutets verksamhet med Finansinspektionens samtycke och under dess tillsyn fortsätta i den utsträckning som detta är ändamålsenligt med hänsyn till syftet med likvidationen.

Denna lag träder i kraft den 200 .
 På likvidation och konkurs som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

5.

Lag**om ändring av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 28 december 2001 om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) en ny 1 a §, till 4 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag 593/2003, ett nytt 3 mom., till 14 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., samt till lagen nya 14 a och 14 b § samt ett nytt 5 a kap. som följer:

1 a §

Bestämmelser om behörighet och tillämplig lag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Behörig att besluta om avbrytande av en

banks verksamhet är finansministeriet på det sätt som föreskrivs i denna lag. Behörig att besluta om inledande av saneringsförfarande gällande en bank är finsk domstol på det sätt som föreskrivs i denna lag och i lagen om företagssanering (47/1993). Förfarandet gäller också en banks filialer i andra stater inom

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*).

Beträffande tillämplig lag i fråga om avbrytande av en banks verksamhet och i fråga om saneringsförfarande gällande en bank inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller bestämmelserna i 24 a—24 k § lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001).

4 §

Avbrottsbeslut

Över finansministeriets avbrottsbeslut får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från den dag då beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. Beträffande sökande av ändring gäller i övrigt bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

5 §

Tillsättande av ombud

Finansinspektionen skall ge ombudet ett intyg över tillsättningen.

4 kap.

Saneringen av verksamheten

14 §

Särskilda bestämmelser som skall tillämpas på företagssanering

Domstolen skall ge utredaren ett intyg över förordnandet till uppdraget.

14 a §

Delgivning till borgenärer

I de delgivningar till borgenärerna som avses i 10 kap. lagen om företagssanering skall,

utöver vad som föreskrivs i lagen om företagssanering, nämnas om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Delgivningen skall ske på åtminstone finska och svenska. Delgivningen skall på de officiella språken i alla EES-stater vara rubricerat "Anmodan att anmäla en fordran - tidsfrister att beakta" respektive "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

14 b §

Anmälan av fordringar

En borgenär som har sitt hemvist, sitt säte eller sin vanliga vistelseort i en annan EES-stat än Finland får vid saneringsförfarande anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran också på den andra EES-statens officiella språk. I detta fall skall dock anmälan av fordran eller framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på finska eller svenska.

I fråga om företagssaneringsförfarande gällande en bank jämföras en offentlig myndighet i en annan EES-stat med en i 1 mom. avsedd borgenär.

5 a kap.

Underrättelse om beslut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

16 a §

Anmälan till tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater

Finansministeriet skall utan dröjsmål i fråga om avbrott i en banks verksamhet och inledande av saneringsförfarande, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där banken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

Anmälan enligt 1 mom. skall göras på motsvarande sätt när avbrytandet av verksamhe-

ten och saneringsförfarandet upphört.

16 b §

Offentliggörande av beslut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ombudet skall utan dröjsmål informera om avbrytande av en banks verksamhet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella tidningar på det officiella språket i de berörda staterna i de EES-stater där banken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen. En anmälan skall på motsvarande sätt göras när avbrytande av verksamheten upphört av annan orsak än till följd av att den tidsfrist som anges i avbrottsbeslutet har löpt ut. Detsamma gäller utredarens skyldighet att anmäla att saneringsförfarande har inletts och upphört.

I den anmälan om inledande av förfarande som avses i 1 mom. skall samtidigt anges syftet med förfarandet, den tillämpliga lagstiftningen, tidsfristerna för att överklaga och den myndighet som är behörig att pröva ett överklagande.

Avbrytandet av verksamheten och saneringsförfarandet är i kraft oberoende av om den i 1 mom. avsedda informationen har offentliggjorts.

16 c §

Anteckning i register som förs i andra EES-stater

Ombudet skall begära att avbrytandet av en banks verksamhet registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, ifall en registeranteckning om inledande av sådant förfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga. En utredare skall begära att motsvarande registeranteckning görs om inledande av saneringsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 200 .

På avbrytande av verksamhet och saneringsförfarande som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

6.

Lag

om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 21 och 25 §, av dessa lagrum 25 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 592/2003,

ändras 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 74/2003, samt

fogas till lagen nya 6 a—6 c och 9 c § samt till 10 §, sådan den lyder i nämnda lag 592/2003, ett nytt 3 mom. och till lagen nya 10 a—10 c § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* en bank eller en annan sammanslutning som idkar affärsverksamhet

som består av att från allmänheten ta emot depositioner eller andra medel som skall återbetalas samt beviljar krediter för egen räkning,

2) *finansiellt institut* sådana andra sammanslutningar än kreditinstitut som i sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjäns-

ter som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993) eller förvärvat ägarandelar,

3) *hemstat* den stat i vilken kreditinstitutet har fått koncession eller där det finansiella institutet enligt stadgarna har sin hemort,

4) *rekonstruktionsåtgärd* en åtgärd som baserar sig på beslut av en myndighet och som syftar till att trygga eller återställa ett kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet,

5) *likvidationsförfarande* ett förfarande som gäller alla borgenärer och som grundar sig på en myndighets beslut och vars syfte är att avyttra kreditinstitutets tillgångar under myndighetens tillsyn; med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

6) *rekonstruktör* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att förvalta rekonstruktionsåtgärder, samt

7) *förvaltare* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att förvalta ett likvidationsförfarande.

6 a §

Erkännande av rekonstruktionsåtgärd och likvidationsförfarande

Ett beslut enligt lagstiftningen i hemstaten för ett kreditinstitut som avses i 3 § om att inleda en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet träder utan vidare formaliteter i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i kreditinstitutets hemstat.

Om finansministeriet, Finlands Bank eller Finansinspektionen anser att en rekonstruktionsåtgärd gällande ett kreditinstituts filial bör inledas skall de informera tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om detta. Finansinspektionen meddelar denna information för kännedom.

6 b §

Rekonstruktör och förvaltare

Utnämningen av en rekonstruktör eller en förvaltare för ett kreditinstitut bevisas genom

en bestyrkt kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller något annat intyg som har utfärdats av myndigheterna i kreditinstitutets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Rekonstruktören och förvaltaren är berättigade att i Finland utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva i kreditinstitutets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland anlita ett biträde som utsetts enligt lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat.

En rekonstruktör och förvaltare som agerar i Finland skall följa finsk lag i synnerhet när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och information till arbetstagare.

6 c §

Anteckning i register

Om inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag antecknas i ett register, skall den registeransvariga på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan behörig myndighet eller person i kreditinstitutets hemstat i registret anteckna att en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har inletts i fråga om kreditinstitutet.

9 c §

Ansökan om försättande i konkurs

Egendom som tillhör ett i 8 § avsett kreditinstitut kan i Finland avträdas till konkurs enligt beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Innan kreditinstitutet lämnar in ansökan om att dess egendom avträds till konkurs skall det informera Finansinspektionen om saken.

När en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut måtte försättas i konkurs skall domstolen omedelbart underrätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen skall skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av den underrättelse som avses i detta moment.

10 §

Återkallelse och begränsning av koncession

Finansinspektionen skall återkalla en filials koncession då kreditinstitutet har försatts i konkurs i Finland.

10 a §

Verkningarna av återkallad koncession

Om en myndighet i ett i 8 § avsett kreditinstituts hemstat återkallar kreditinstitutets koncession, skall verksamheten vid en filial avslutas under Finansinspektionens tillsyn och så som den bestämmer.

Det förfarande som anges i 1 mom. skall iaktas också när Finansinspektionen återkallar en filials koncession eller förbjuder ett kreditinstitut att fortsätta sin verksamhet i Finland.

10 b §

Underrättelse om konkurs och om återkallelse av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i fråga om beslut som gäller inledande av i 9 c § avsedd konkurs, inklusive de följder

konkursen kan få, samt i fråga om beslut som gäller återkallelse av koncession informera tillsynsmyndigheterna i de andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där kreditinstitutet har inrättat en filial eller där det tillhandahåller tjänster.

Finansinspektionen och boförvaltaren skall i tillräcklig utsträckning samarbeta med de behöriga myndigheterna och förvaltarna i de andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i vilka kreditinstitutet har inrättat en filial som finns upptagen på den lista som varje år offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

10 c §

Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Beträffande tillämplig lag i fråga om i 9 c § avsedd konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 24 a—24 k § lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001).

Denna lag träder i kraft den 200 .

På rekonstruktionsåtgärd och likvidationsåtgärd som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 12 mars 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

1.**Lag****om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 23 § och 24 § 2 mom. samt
fogas till lagen en ny mellanrubrik före 18 §, nya 18 a, 20 a och 20 b §, en ny mellanrubrik före 21 §, till 21 § ett nytt 2 mom., till lagen en ny 22 a §, en ny 23 a § och en ny mellanrubrik före den, nya 23 b—23 e §, en ny 24 a § och en ny mellanrubrik före den samt nya 24 b—24 k § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 kap.

Likvidation och konkurs**Bestämmelser om likvidation***(En ny 18 a, 20 a och 20 b §)****Bestämmelser om konkurs***

21 §

Ett kreditinstitut kan försättas i konkurs på egen ansökan eller på ansökan av en borgenär, med iakttagande av vad som föreskrivs i konkursstadgan (31/1868) och nedan i detta kapitel.

Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet lämnar in ansökan om att dess egendom avträds till konkurs.

(En ny 22 a §)

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton. Vad som i detta moment föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 65 j § 7 mom.

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte *anmäla* eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, *om inte annat följer av 24 § 2 mom.* Vad som i denna *paragraf* föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rät-

Gällande lydelse

kreditinstitutslagen.

Föreslagen lydelse

tigheter har övergått till den med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

(En ny 23 a—23 e §)

24 §

Då en affärsbank har försatts i likvidation eller konkurs skall den genom en offentlig kungörelse uppmana insättare som inte under de senaste tio åren före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken, att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot kreditinstitutet. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev, under adresser som banken känner till.

Då en affärsbank har försatts i likvidation eller konkurs skall den genom en offentlig kungörelse uppmana insättare som inte under de senaste tio åren före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken, att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot kreditinstitutet. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev under adresser som banken känner till. *Härvid iakttas på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 20 b § 2 mom. och 22 a § 2 mom.*

Bestämmelser som inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet iakttas i fråga om tillämplig lag

(En ny 24 a—24 k §)

Denna lag träder i kraft den 200 .

På likvidation och konkurs som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag**om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 37 § 2 mom., 43 § och 44 § 2 mom. samt
fogas till lagen en ny mellanrubrik före 37 §, nya 37 a, 38 a och 39 a §, en ny mellanrubrik före 40 §, till 40 § ett nytt 2 mom., till lagen en ny 41 a §, en ny 43 a § och en ny mellanrubrik före den samt nya 43 b—43 d § samt 44 a och 44 b § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

Likvidation och konkurs**Bestämmelser om likvidation**

37 §

Registermyndigheten och *domstolen* skall senast den dag som anges i 19 kap. 4 § lagen om andelslag begära finansinspektionens utlåtande om avregistrering eller försättande i likvidation.

Registermyndigheten skall senast den dag som anges i 19 kap. 4 § lagen om andelslag begära Finansinspektionens utlåtande om avregistrering eller försättande i likvidation.

(En ny 37 a , 38 a och 39 a §)

Bestämmelser om konkurs

40 §

Ett kreditinstitut kan försättas i konkurs på ansökan av kreditinstitutet eller dess borgenärer, med iakttagande av vad som föreskrivs i konkursstadgan (31/1868) och nedan i detta kapitel.

Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan kreditinstitutet lämnar in ansökan om att dess egendom avträds till konkurs.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

(En ny 41 a §)

43 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton. Vad som i detta moment föreskrivs om insättare tillämpas inte på insättningsgarantifonden, till vilken insättarnas rättigheter har övergått med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen.

43 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte *anmäla eller* bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, *om inte annat följer av 44 § 2 mom.* Vad som i *denna paragraf* föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

(En ny 43 a—43 d §)

44 §

Då en andelsbank har försatts i likvidation eller konkurs, skall den genom en kungörelse uppmana insättare som inte under tio år före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot kreditinstitutet. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev, under adresser som banken känner till.

Då en andelsbank har försatts i likvidation eller konkurs, skall den genom en offentlig kungörelse uppmana insättare som inte under tio år före likvidationens eller konkursens början har använt sitt konto i banken att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot kreditinstitutet. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev, under adresser som banken känner till. *Härvid iakttas på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 39 a § 2 mom. och 41 a § 2 mom.*

(En ny 44 a—44 b §)

Denna lag träder i kraft den 200 .

På likvidation och konkurs som inlett före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag**om ändring av sparbankslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) rubriken för 8 kap., 101 §, 109 § 1 mom., 120 § 1 mom. och 121 § 2 mom., av dessa lagrum 101 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 590/2003, samt

fogas till lagen en ny mellanrubrik före 101 § och en ny 104 a §, till 109 § nya 3 och 4 mom., till lagen en ny 118 a § och en ny mellanrubrik före den, en ny 119 a §, en ny 120 a § och en ny mellanrubrik före den samt nya 120 b—120 d, 121 a och 121 b § som följer:

Gällande lydelse

8 kap.

Likvidation och konkurs

101 §

En sparbanks verksamhet kan avslutas genom att sparbanken försätts i likvidation eller konkurs.

En sparbank kan försättas i likvidation

1) genom beslut av principalmötet, eller
2) genom Finansinspektionens beslut, då sparbankens koncession återkallas med stöd av 12 § kreditinstitutslagen. (I: 1.7.2003 Ä, G: 27.6.2003, Ffs: 590/2003)

En sparbank kan försättas i konkurs på egen ansökan eller på ansökan av en borgenär, med iakttagande av vad som föreskrivs i 118 och 119 § i detta kapitel. På upplösningen av en sparbank tillämpas inte 24 § handelsregisterlagen (129/1979).

109 §

Likvidatorerna skall söka offentlig stämning på sparbankens borgenärer. Angående offentlig stämning gäller bestämmelserna i förordningen om preskription i fordringsmål

Föreslagen lydelse

8 kap.

Likvidation och konkurs

101 §

Ett kreditinstitut skall informera Finansinspektionen innan sparbanken försätts i likvidation genom beslut av principalmötet.

(En ny 104 a §)

109 §

Likvidatorerna skall söka offentlig stämning på sparbankens borgenärer. Angående offentlig stämning gäller bestämmelserna i *lagen om offentlig stämning (729/2003)*, om

Gällande lydelse

och om offentlig stämning på borgenärer (32/1868), om inte något annat följer av 2 mom.

Föreslagen lydelse

inte något annat följer av 2 mom.

Sparbankens likvidator skall i det meddelande till borgenärerna som avses i 2 mom. dessutom nämna

1) vad som i 121 § 2 mom. föreskrivs om en insättares anmälan till banken och

2) om borgenärerna skall anmäla fordringar med förmånsrätt eller fordringar som är säkrade i sakrätt.

Meddelandet skall lämnas på åtminstonefinska och svenska. Meddelandet skall på de officiella språken i alla stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) vara rubricerat "Anmodan att anmäla fordran eller att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

Bestämmelser om konkurs

(En ny 118 a och 119 a §)

120 §

Om en sparbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 121 § 2 mom. Vad som i detta moment föreskrivs om insättare tillämpas inte på insättningsgarantifonden då denna med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen har övertagit insättarnas rättigheter.

120 §

Om en sparbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 121 § 2 mom. Vad som i detta moment föreskrivs om insättare tillämpas inte på insättningsgarantifonden då denna med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen har övertagit insättarnas rättigheter.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

(En ny 120 a—120 d §)

121 §

Då en sparbank har försatts i likvidation eller konkurs, skall den genom en kungörelse uppmana insättare som inte under tio år före likvidationens eller konkursens början

Då en sparbank har försatts i likvidation eller konkurs, skall den genom en *offentlig* kungörelse uppmana insättare som inte under tio år före likvidationens eller konkur-

har använt sitt konto i banken att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren förlorar sin talerätt mot banken. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev, under de adresser som banken känner till.

sens början har använt sitt konto i banken att inom två år från utfärdandet av kungörelsen anmäla sig hos banken, vid äventyr att kontoinnehavaren annars förlorar sin talerätt mot banken. Uppmaningen skall dessutom sändas till insättarna per brev, under adresser som banken känner till. *Härvid iakttas på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 109 § 4 mom. och 119 a § 2 mom.*

(En ny 121 a och 121 b §)

*Denna lag träder i kraft den 200 .
På likvidation och konkurs som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.*

4.

Lag**om ändring av 12 § kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) 12 § 3 mom., sådant det lyder i lag 588/2003, samt
fogas till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1500/2001 och i nämnda lag 588/2003, ett nytt 8 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

Återkallande av koncession eller begränsning av verksamheten

Finansinspektionen skall återkalla koncessionen då kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidatorerna har givit slutredovisning om likvidationen.

Finansinspektionen skall återkalla koncessionen då kreditinstitutet har försatts i konkurs eller *försatts i likvidation genom registermyndighetens eller domstolens beslut eller* då likvidatorerna har givit slutredovisning om likvidationen.

När ett kreditinstituts koncession har återkallats kan kreditinstitutets verksamhet med Finansinspektionens samtycke och under dess tillsyn fortsätta i den utsträckning som detta är ändamålsenligt med hänsyn till syftet med likvidationen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

På likvidation och konkurs som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

5.**Lag****om ändring av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 28 december 2001 om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) en ny 1 a §, till 4 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag 593/2003, ett nytt 3 mom., till 14 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., samt till lagen nya 14 a och 14 b § samt ett nytt 5 a kap. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

(En ny 1 a §)

4 §

Avbrottsbeslut

Över finansministeriets avbrottsbeslut får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från den dag då beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. Beträffande sökande av ändring gäller i övrigt bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

5 §

Tillsättande av ombud

Finansinspektionen skall ge ombudet ett intyg över tillsättningen.

4 kap.

Saneringen av verksamheten

14 §

Särskilda bestämmelser som skall tillämpas på företagssanering

(En ny 14 a och 14 b §)

5 a kap.

Anmälan av beslut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

(En ny kapitel, vari 16 a—16 c §)

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .

På avbrytande av verksamhet och saneringsförfarande som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

—————

6.

Lag**om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 21 och 25 §, av dessa lagrum 25 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 592/2003,

ändras 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 74/2003, samt

fogas till lagen nya 6 a—6 c och 9 c § samt till 10 §, sådan den lyder i nämnda lag 592/2003, ett nytt 3 mom. och till lagen nya 10 a—10 c § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* en bank eller en annan sammanslutning som idkar affärsverksamhet som består av att från allmänheten ta emot depositioner eller andra medel som skall återbetalas och beviljar krediter för egen räkning,

2) *finansiellt institut* sådana andra sammanslutningar än kreditinstitut som i sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993) eller förvärvar ägarandelar,

3) *hemstat* den stat i vilken kreditinstitutet har fått koncession eller där det finansiella institutet enligt stadgarna har sin hemort.

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* en bank eller en annan sammanslutning som idkar affärsverksamhet som består av att från allmänheten ta emot depositioner eller andra medel som skall återbetalas samt beviljar krediter för egen räkning,

2) *finansiellt institut* sådana andra sammanslutningar än kreditinstitut som i sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993) eller förvärvar ägarandelar,

3) *hemstat* den stat i vilken kreditinstitutet har fått koncession eller där det finansiella institutet enligt stadgarna har sin hemort,

4) **rekonstruktionsåtgärd** en åtgärd som baserar sig på beslut av en myndighet och som syftar till att trygga eller återställa ett kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet,

5) **likvidationsförfarande** ett förfarande som gäller alla borgenärer och som grundar sig på en myndighets beslut och vars syfte är att avyttra kreditinstitutets tillgångar under myndighetens tillsyn; med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan mot-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

svarande åtgärd,

6) **rekonstruktör** en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att förvalta rekonstruktionsåtgärder, samt

7) **förvaltare** en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att förvalta ett likvidationsförfarande.

(En ny 6 a—6 c och 9 c §)

10 §

Återkallelse och begränsning av koncession

Finansinspektionen skall återkalla en filials koncession då kreditinstitutet har försatts i konkurs i Finland.

(En ny 10 a—10 c §)

21 §

Avträdelse till konkurs.

Ett kreditinstituts eller ett finansiellt instituts egendom kan i Finland avträdas till konkurs enligt beslut av filialens direktör.

25 §

Verkningar av återkallad koncession.

Om en myndighet i kreditinstitutets hemstat återkallar dess koncession, skall verksamheten vid en filial eller en filial till ett finansiellt institut som är dotterbolag till kreditinstitutet avslutas så som finansinspektionen bestämmer.

Det förfarande som anges i 1 mom. skall iaktas också när Finansinspektionen återkallar en filials koncession eller förbjuder ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut att fortsätta sin verksamhet i Finland.

21 §

Avträdelse till konkurs

(Upphävs)

25 §

Verkningar av återkallad koncession

(Upphävs)

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .
På rekonstruktionsåtgärd och likvidationsåtgärd som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
—————